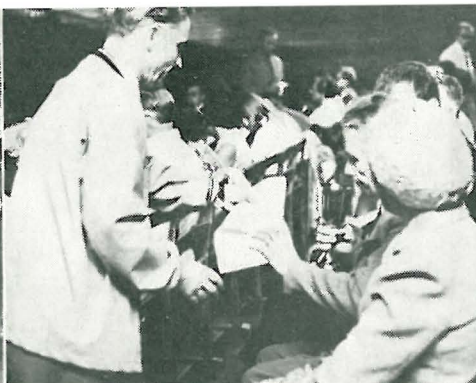

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

nr 14-15 1969 - sommarnummer - pris kr 2.50

Årets Malmköpingsvecka i bilder

(reportage i nästa nummer)

Stora avslutningsmöten

26 - 27 juli

• Nr 14 – 15 Årg. 10 •
25 juli 1969

ORGAN FÖR ANDLIG
VÄCKELSE IDAG

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

MIDNATTSROPET

utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NÄSHOLM
Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Halls, Jönköping 57050 - 1969

I DETTA NUMMER:

Sid. 5 INFÖR KRISTI DOMSTOL. Av Åke Andersson, Göteborg.

Sid. 8—9 ETT ÅR I PUERTO RICO. Intervju med Marianne Sundh.

Sid. 10 HELBRÄGDAGÖRELSE. Predikan i sammandrag av Arne Imsen.

Sid. 12—17 RAPPORTER från sommarens tältmöten.

Sid. 18—19 ÄR FRÄLSNINGEN ETT ÄVENTYR?
Av Kristoffer Kristoffersson.

Sid. 21 ÖREBROFÖRSAMLINGEN FÅR EGEN LOKAL. Agne Bark rapporterar.

Sid. 22—23 MIDSOMMAR I FALKÖPING. Text och bilder Eystein Raude.

Sid. 26 MOSE ELLER FRIHETENS LAG. Av Eystein Raude.

Sid. 27 UPP UR HJULSPÅREN (2). Av Björne Erixon.

Sid. 28 INDOLENT DEMONSTRATION.

• LassO kommenterar • Vittnesbörd • m. m. •

• nytt • kort • aktuellt •

■ ■ "Studentska mordad", "Ung kvinna nerstucken på gata i Borås", "25-årig 2-barns-mamma mordad med förskärare av maken", "Ung fru hittades död med flera knivhugg i halsen. Maken har erkänt."

Under en månad har fyra unga kvinnor mördats i Sverige. Rättspsykologerna söker förklara att sommar och se-

mester ger mer tid åt utsvävningar, sprit och erotik, med svartsjukedramer och skilsmässor som följd.

■ ■ Det har blåst upp en inrikespolitisk storm i Israel. Ungdomen och frontsoldaterna revolterar mot vad de kallar för premiärministern 73-åriga Golda Meiers "mormorsregim".

"Vi söker en stark man som kan göra fred på våra egna villkor. Och för oss sabras, d. v. s. de som är födda i Israel finns bara ett namn till parlamentsvalet i höst: försvarsminister Moshe Dayan (54) som har hårda krav på att Israels gränser skall vara säkra", säger en av Dayans närmaste medarbetare till Expressen.

Arne Imsen:

FÖRSONING ÄR NÖDVÄNDIG

Två år är ingen lång tid. Men det behövs verkligen inte långa perioder av inre strider och motsättningar för att åstadkomma allvarliga skador på en i övrigt lovande andlig verksamhet.

Om ledarna inte är vaksamma, kommer negativa krafter, ofta under skenet av osjälviskhet, frihetslängtan och stor nitälskan för Guds verk, skaffa sig utrymme för sina demoraliserande operationer. Notoriska kverulanter och dumdristiga lyckosökare från en väckelses omkringliggande ökentrakter har en besynnerlig förmåga stiga fram i det andliga skeendets händelserika centrum i det psykologiska ögonblicket. Då dessa dystra krafter fått fotfäste, formerar de sig till motståndsblock och upphöjer sig till väckelsens andliga överhöghet och renhållningsverk. Så småningom invecklar de sig och andra i ett fruktlöst ställningskrig, vars resultat alltid visar sig i att oskyldiga men okunniga vänner dras in i meningslösa personkonflikter och tar stor skada. Själva flyr de från slagfältet med sårade och döda, innan det inringats och det svidande nederlaget är ett känt faktum.

Något av detta har maranatafolket fått uppleva under två smärtsamma år. Interna divergenser i uppfattningen om hur väckelsearbetet bäst borde grundläggas och ledas vidare med val av metoder, medel och kontakter, ledde tyvärr till öppen brytning mellan framträdande företrädare för den verksamhet, som under stark medvind dragit fram med hast över landet.

Denna osunda flankbildning har visserligen inte lett till stagnation. Men det är uppenbart att brödrafighterna, som stundtals förts på mycket låg nivå, renderat kombattanterna, deras sekundanter och Guds verk i stort på både lokal- och riksplanet, allvarliga hämningar.

Troligen har alla inblandade lidit personliga nederlag i sitt andliga liv och försvagats i sin tjänst under denna dystra period. Krafterna har stundtals förbrukats i ett uppsplitande familjegräl, som böljat fram och tillbaka inför öppen ridå med allt folket som skadeglatt auditorium.

Nu är det dags att avblåsa striden! Det kan ske med *allas* medverkan. De direkt inblandade och närmast ansvariga bör skyndsamt väpna sig med försoningens sinne och närma sig varandra såsom bröder i ett uppriktigt och allvarligt samtal om vad som snarast bör göras, för att förhindra att redan befintliga klyftor vidgas. Vi anser att detta för närvarande är den mest påkallade av alla aktioner, och vi hyser den förhoppningen, att de bröder det här gäller nu mognat så mycket, att de inte låter småaktigheter och stereotyp prestige lägga hinder i vägen för initiativ till broderligt samförstånd. Med sann brödragemenskap kan vi tillsammans skapa en ny gemensam startpunkt för en mycket framgångsrikare epok för maranatabudskapet i detta land. Vid Golgata kors kan striden biläggas och nederlag förvandlas till seger för Guds verk.

Den som nu på denna sida för fram detta förslag offentligt har i åtskilliga sammanhang — både skriftligt och muntligt — personligt till var och en det gäller, uttalat den uppfattningen, att en intern konferens, där alla inblandade fick möjlighet att i rätt atmosfär konfrontera principiella ståndpunkter med varandra, förmodligen skulle verka befriande och konfliktutjämmande.

Tyvärr har framgångens berusning hos oss var och en skapat en farlig individualistisk "jag-klarar-mig-själv-attityd". Dessutom har intriganta individer förgiftat fältet med misstänksamhet så till den milda grad att ledarna fallit offer för en mycket vanlig mental rubbning. Förmenta motståndares arbete har svartmålat och deras ärliga avsikter betvivlats. Suspekta individer med grodperspektiv på tillvaron har påpassligt fört lögnpropagandan vidare.

Nu måste denna simpla trafik stoppas. Alla förorenande och läckande kanaler bör ledas in i det kloaksystem det hör hemma utan att få besmitta gemenskapens friska vattensprång.

Vi är ännu unga och utan alltför stel nacke, och vi mäktar väl fortfarande böja oss så djupt ner att vi kan förlåta varandra alla personliga oförrätter vi menar oss utsatta för, låta oss korrigeras, så att den sak vi företräder kan föras fram i enhet och med kraft.

INFÖR KRISTI DOMSTOL

Av Åke Andersson, Göteborg

● Bibeln talar om flera domsakter, vilka är åtskilda till tid, plats och individer som skall dömas. "Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten, och genom hans sår hava vi blivit helade." 1. Petr. 2: 24.

Den som varit vid Golgata och fått sin synd förlåten, behöver icke tänka på att åter ställas inför en domstol för att bli frikänd. Icke dömer Gud för andra gången, när han en gång på Golgata har dömt sin son. Därför heter det: "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh. 1: 9. Den troendes person kan aldrig komma in i dom för synden. "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet." Joh. 5: 24. Vi frälsta skall inte ställas inför en domstol där synd avdömes, istället skall vi vara bisittare med Kristus. Ty 1 Kor. 6: 3 säger: *Veten I då icke att de heliga skola döma världen? I veten ju att vi skola döma änglar.*" 1 Kor. 6: 2, 3.

Kristi domstol

● Den domstol, som en troende skall ställas inför är Kristi domstol, som skildras i 1 Kor. 3: 10—15. *Efter den Guds nåd, som blev mig given, lade jag grunden som*

en förfaren byggmästare, och en annan bygger nu vidare därpå. Ty ingen annan grund kan läggas, än den som är lagd, nämligen Jesus Kristus, men om någon bygger på den grunden med guld, silver och dyrbara stenar, eller med trä, hö och strå, så skall det en gång visa sig, huru det är med vars och ens verk. Den dagen skall göra det kunnigt, ty den skall uppenbaras i eld, och hurudant vars och ens verk är, det skall elden pröva. Om det byggnadsverk, som någon har uppfört på den grunden, bliver bestående, så skall han undfå lön, men om hans verk brännes upp, då skall han gå miste om lönen. Själva skall han bli frälst, men såsom genom eld." Det är det livsverket, vi under vår livstid byggt på grunden Kristus som bliver bestående och befinnes vara guld, silver och dyrbara stenar. Då får vi lön, någon av de kronor som bibeln talar om; rättfärdighetens krona, berömmelsens krona, härlighetens krona, livets krona. Men om det befinnes vara av trä, hö och strå, så att det brinner upp, då blir vi utan lön och det kallas "frälst som genom eld". En frälst själ och ett förlorat liv. Det är icke under vedermodan på jorden, detta uttryck "frälst som genom eld" skall tillämpas, utan inför Kristi domstol i skyn. Denna domstol reses i skyn efter det Herren hämtat de sina, och det är bara troende som ställs inför denna domstol. Det gäller livsverket som skall avdömas, om vi får lön eller inte.

Lönen inför Kristi domstol

● De olika kronorna, som skrifterna räknar upp är följande:

A. *Rättfärdighetens krona.* "Nu ligger rättfärdighetens segerkrans till reds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på den dagen och icke allenast åt mig, utan åt alla som hava älskat hans tillkommelse." 2 Tim. 4: 8.

B. *Härlighetens krona.* "Då skolen I när överherden uppenbaras, undfå härlighetens oförvissneliga segerkrans." 1 Petr. 5: 4.

C. *En oförgänglig krona.* "I veten ju att fastän de som löpa på tävlingsbanan allesammans löpa, så vinner allenast en segerlönen. Löpen såsom denne, för att I mån vinna lönen. Men alla som vilja delta i en sådan tävlan, pålägga sig återhållsamhet i alla stycken; dessa för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi för vinna en oförgänglig." 1 Kor. 9: 24—25.

D. *Själavinnarens krona.* "Ty vem är vårt hopp och vår glädje och vår berömmelses krona inför Herren Jesus vid hans tillkommelse, vem, om icke just I." 1 Tess. 2: 19.

De levande folkens dom

● Nästa domsakt är "de levande folkens dom", omtalad i Matt. 25: 31—46, och den hålles på jorden när Herren kommer tillsammans med sin församling för att avsluta *Harmagedonslaget* och införa sitt *fredsrike* på jorden. Här delas de levande folken i två grupper; fåren och getterna, som ställs på höger respektive vänster sida, och det är förhållandet till "mina bröder", synbarligen, *juda-folket*, som avgör hur de behandlat Konungen själv. "Fåren" får gå in i "det rike som är tillrett från världens begynnelse", och "getterna" går direkt till *eldsjön*. Fåren är förmodligen identiska med den stora skaran som omtalas i Upp. 7: 19—17, som blir frälst i vedermodan.

Frälsning – pånyttfödelse:

Bibeln säger att alla människor har syndat och är i avsaknad av härligheten från Gud. (Rom. 3: 23.) I denna ställning är ingen välbehaglig inför Gud, utan är under fördömsen, evigt skild från Gud och den eviga saligheten.

Men Gud har gjort det möjligt för människan att bli räddad. "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde son på det att var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv. Ty icke sände Gud sin son i världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. (Joh. 3: 16, 17.)

"Den som tror på honom, han bliver icke dömd..." (v. 18).

Det framgår klart och tydligt, då vi läser vår bibel, att ingen människa kan frälsa sig själv genom goda gärningar. Ej heller kan någon kyrka frälsa, — endast Jesus. Genom tron på honom får vi syndernas förlåtelse och bliver födda på nytt genom Guds ande. "Ty var och en som åkallar Herrens namn, han skall bli frälst." (Rom. 10: 13.)

Dop i vatten:

"Den som tror och bliver döpt, han skall bli frälst." (Mark. 16: 16.) Dopet ingår som ett moment i nytestamentlig frälsningsupplevelse. Jesus lade stor vikt vid detta när han sände sina lärjungar att förkunna evangelium. "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn..." (Apg. 2: 38.) Vi kan inte gå förbi denna sanning, den måste vara med.

Det är inte fråga om barnbegjutning, det är helt främmande för Guds ord, utan ett dop, som betyder att neddoppa i vatten. Paulus talar om det i Rom. 6: 3, 4, som en begravning med Kristus, för att uppstå med honom och vandra i ett nytt väsende i liv.

Förkasta inte Guds ord i detta avseende, utan tag det som det står. Se förmånen i detta steg, ty det ligger en rik välsignelse i denna handling.

"Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren, vår Gud kallar. (Apg. 2: 38, 39.)

Alla människor som upplevt pånyttfödels ens under och dop i vatten, äro innesluta i detta löfte. Det är icke på grund av goda gärningar eller dina egna förutsättningar som du får uppleva uppfyllelsen av den Helige Ande. Nej, det är en gåva som tagas emot i tro.

Dop i helig ande:

Jesus sade till lärjungarna: "Bliven kvar i Jerusalem till dess I från höjden bliven beklädda med kraft." Denna kraft behövde apostlarna för att kunna bli effektiva i sin tjänst som själavinnare. Hur mycket mera behöver icke du, som är kristen, uppleva denna kraft i ditt liv för att kunna vara en Jesu lärjunge. "Men när den Helige Ande kommer över eder skolen i undfå kraft och bli mina vittnen." — "De begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala." (Apg. 2: 4.)

Gudomlig helbrägdagörelse:

Gudomlig helbrägdagörelse är något som bibeln talar om. Jesaja säger: "I hans sår bliva vi helade." (Jes. 53: 5.) Petrus skriver i sitt första brev: "Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och genom hans sår haven I blivit helade." (1 Petr. 2: 24.) Jesus tog våra synder och sjukdomar i sin död på korset, i vårt ställe, för att du och jag skulle bli fria. Han har fullbordat ett försoningsverk som gäller både ande, själ och kropp. Efter sin uppståndelse uppenbarade Han sig för lärjungarna. Och Han sade till dem: "Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro; genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål — på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bli friska." — Och trons bön skall hjälpa den sjuke. (Jak. 5: 15.)

Jag ägde en damfrisörsalong och till den hade jag satt alla mina illusioner, ty sedan lång tid hade det varit min dröm och mitt ideal. Till slut kunde jag öppna den och med framgång ökade mitt klientel för varje dag och mina drömmar växte. Jag tänkte utvidga och göra fler avdelningar. All förhoppning hade jag satt till mitt yrke.

En dag kom en handelsresande till firman för att sälja produkter till frisörsalongen. Som de andra, tänkte jag, är han en av dem som säger att deras vara är bäst. Men denna dag träffade jag en som var olik de andra. Han började tala till mig om några av protestanternas möten och gav mig litteratur. Efter några minuter genljöd salongen av allt det han talade till mig. Det är i alla fall bra att det är måndag, då ingen kommer, tänkte jag, ty han upphörde inte att tala och röka. Han tillät mig inte att säga något, inte heller ville han att jag skulle röra mig. Följaktligen önskade jag inom mig, att han snarast möjligt skulle gå. Men han gick inte utan var där många timmar. Min mor var intresserad av det som han sade och i många stycken gav hon honom rätt, även om hon inte förstod allt. Han gav oss intrycket av att inte vara klok i huvudet, och när han till slut gick gav han oss en adress och rekommenderade oss bestämt att gå dit. När han gick sa jag till min mor: "Lyssna! Förstör allt, så att i morgon ingen ser att han varit här."

Efter tre månader kom han igen. Jag bävade och sa till min mor: "Säg till honom, att jag inte är här." Men hon hann inte, utan han kom in där jag arbetade. Så hemskt! Det blev detsamma som förra gången. Han, var förargad därför att jag inte besökt familjen, som han hade talat om; det var en pastorsfamilj. På nytt började han tala och ta fram böcker. Denna gång observerade jag en förändring. Jag visste inte varför,

Esperanza Lopez

är evangelist i kristna apostoliska församlingen i Malaga, Spanien. Hon skriver: "Herren kom till mig en natt och visade mig frälsningens väg så klar och tydlig att jag accepterade den, och en underbar frid uppfyllde mig."

"ALLA MINA ILLUSIONER VAR MIN FRISERSALONG"

men det var skillnad. Han rökte mycket mindre. Han förargade sig på mig, därför att jag inte gjort det som han hade påpekat för mig. Utan att säga något till mig, började min mor besöka denna familj, som kallades protestanter.

Hos mig arbetade en lärning, och hon hade en flicka på fem år. Med ursikten att promenera med flickan gick mor till mötena utan att säga något. När vi frågade flickan: "Vart skall du gå?", sa hon det aldrig. Hennes svar var alltid detta: "På promenad med tant."

Handelsresanden kom på nytt och hans förändring var större. Han talade mindre och rökte inte nu. Ännu höll jag på med min mor: "Lyssna på mig, tala inte med honom som är konstig i huvudet."

Efter en tid såg jag en sådan vacker förändring hos min mor, och även i mig började en önskan att bli som henne, och att läsa i den där boken, bibeln. På mina lediga stunder och på kvällarna försökte jag läsa och förstå den.

Ett år senare åkte jag till ett Bibelinstitut med en önskan att studera bibeln. Där tillbringade

jag en mycket svår tid, med mycket kamp för mig. Det var svårt för mig bland så många unga, som jag ansåg som heliga. Mina synder föreföll där mycket större, och jag passade inte in i denna miljö. Men det var där Herren frälste mig. En natt kom han till mitt rum och visade mig frälsningens väg så klar och så dyrbar att jag accepterade den, och en stor frid uppfyllde mig.

När jag lämnat Bibelinstitutet kände jag en stor nödvändighet att bli döpt i den helige Ande och av den anledningen anträdde min mor och jag en resa till södra Spanien. Där hade vi hört att det fanns en pingstpastor. Men som Herren säger: "Mina vägar är inte dina vägar." Jag skulle vilja bli döpt men fortsätta i mitt arbete. Min mor blev döpt och reste iväg och jag stannade kvar bland trosyskonen i församlingen en längre tid. I dessa dagar verkade Herren i mig och jag kände kallelsen till hans tjänst. När jag förstod det sa jag: "Herre, här är jag", och han döpte mig med sin helige Ande. Nu ägnar jag mitt liv åt min förlösare. Jag är mer lycklig än i min damfrisörsalong, ty Herren kallade mig att vittna för själarna.

ETT ÅR I PUERTO RICO

Intervju med Mari-Anne Sund, 22, nyss hemkommen från ett år i Puerto Rico i tjänst för Gud bland barn och fångar

Mari-Anne tillsammans med tre av barnen.

Ceras Vega, som var fången i fängelset i San Juan. Han var en av Fidel Castros närmaste män.

Några informella frågor ställda till Marianne Sundh.

● **1. Vilket intryck fick du av arbetet i Puerto Rico?**

Jag fick uppleva sanningen av dessa ord: "Herren är god mot dem som förbida honom, mot den själ som söker honom. Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren." Gud var så god mot oss!

Det var en mycket hög procent av Puerto Ricos 2,2 milj. invånare som kände till Sarons Ros och Sally Olsen. Många puertoricaner stödde detta arbete med rikliga gåvor. Män inom regeringen besökte barnhemmet, och fick samtidigt ett personligt vittnesbörd genom Sally. Sarons Ros är i sig själv ett vittnesbörd, allt från dörmattan till själva byggnaden har kommit till som svar på bön.

Under julen kom särskilt många ihåg barnhemmet. Nästan varje dag var det en fest som någon organisation stod för. Många katoliker kom och delade med sig av julens överflöd. Vi hade t. o. m. en extra jul den 6 januari, "de tre männens jul". De puertoricanska barnen lägger då halm under sångarna, och på morgonen skall halmen vara utbytt mot presenter. Jag gjorde det misstaget att jag lade leksakerna under sångarna vid tolvtiden på natten, och ordnade på så vis en

hel leknatt för barnen. Sömnlös för min del! Ett känt flygbolag stod för julmiddagen, och de bjöd på ett sångprogram medan den helstekta grisen styckades.

● **2. Blev fängelseverksamheten ett stort inslag i arbetet?**

Sallys "söner", de f. d. fångarna var mycket aktiva under jultiden. De packade och förberedde de 7.000 presenterna som skulle utdelas under kampanjen. Vi var en grupp frälsta, som reste med Sally till alla öns fängelser. F. d. fångar predikade Guds ord på ett märkligt sätt och många ofrälsta fångar samlades framför estraden för att få nytt liv. Det var så underbart att höra de frälsta fångarnas sång till den ende levande frälsharen. Man använde tamburiner, marakass, och "skrapinstrument", för att betona den taktfasta sången.

Under fängelsekampanjerna reste vi i vår gamla folkvagnsbuss. Den var mycket svag, och en f. d. fånge föreslog att vi skulle prisa Gud och "sjunga oss uppför" de branta backarna. På detta vis susade vi förbi ananasodlingarna och bananträden på sluttningarna. "O, store Gud, o, store Gud!" Sally välkomnades alltid varmt till alla fängelser. Man kallade alltid på henne då det förekom oroligheter bland fångarna, tider då fängelseförsamlingen fastade och bad.

har givit mig en outplånlig bild på ett folk, ett land, ett tänkesätt som förut inte fanns i mina tankar. Jag är mycket tacksam till Gud för den upplevelse och lärdom jag fått.

● **3. Hur upplevde du landet Puerto Rico?**

Jag hade tänkt mig Puerto Rico som en grön, plan ö. Men jag möttes av ett bergigt landskap, kullarna var branta och höga och beklädda med den ymnigaste grönska. Landsbygdens befolkning bygger små hus på sluttningarna, och på höga pålar. Det finns oftast inte många jordiska ägodelar i de små husen, men ofta överraskades jag av ett nytt kylskåp, TV och en korg färggranna plastblommor. Det tycktes vara det väsentliga, medan kosten bestod av ett fat ris med bönor. De barn som kom till Sarons Ros, led oftast av undernäring från denna ensidiga kost.

Men huset behöver inte vara så stort, man lever ute. På kvällarna finner man männen ute på gatan, diskuterande med hjälp av armarna. Kvinnorna sitter oftast på sina vackra altaner, prydda med utsirade järngaller.

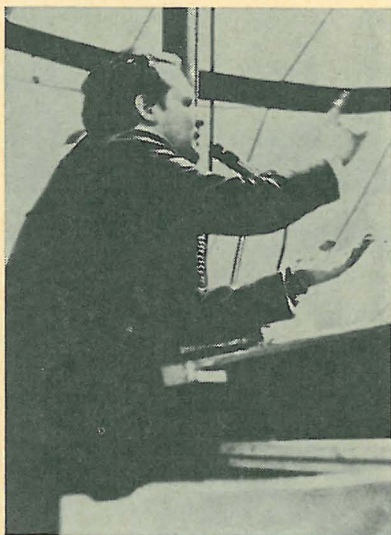
Motsatsen till detta lugna liv finns i huvudstaden San Juan, där amerikanska turister njuter av de många lyxhotellen vid sandstränderna. Puerto Rico liknar mycket USA, under vars inflytande landet varit i ett 70-tal år.

Några rasproblem finns inte. 3/4 av befolkningen utgörs av vita, med spansk härkomst, och resten består av negrer och mulatter. Vår enda ljushåriga flicka på Sarons Ros, hade en bror

som var en av våra mörkaste "negritos", ett smeknamn på negrer.

■ **Allt har givit mig en outplånlig bild av ett folk, ett land, ett tänkesätt som förut inte fanns i mina tankar. Jag är mycket tacksam till Gud för den upplevelse och lärdom jag fick i Puerto Rico.**

HELBRÄGDA- GÖRELSE

Predikan i sammandrag *av ARNE IMSEN*

"Och han sade till dem, gån ut i hela världen och prediken för allt skapat. Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst, men den som icke tror han skall bliva fördömd. Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro; genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål, ormar skola de taga i händerna och om de dricka något dödande gift så skall det alls icke skada dem; på sjuka skola de lägga händerna, och de skola bliva friska. Därefter sedan Herren Jesus hade talat med dem, blev han upptagen i himmelen och satte sig på Guds högra sida. Men de gingo ut och predikade allestädes, och Herren verkade med dem och stadfäste Ordet genom de tecken som åtföljde det." Mark. 16: 15—20.

"Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser." Hebr. 11: 1.

"Den rättfärdige skall leva av tro." Rom. 1: 17.

Helbrägdagörelse genom tron har blivit ett aktuellt ämne. Och det är väl nu som det alltid har varit, det är föremål för kolossalt många spekulationer.

Det är två ting man bör observera när man läser detta. För det första i vilken ordning som tecknen kommer.

Det heter: "Dessa tecken skola åtfölja dem som tro." Vidare heter det: "Och Herren verkade med dem och stadfäste Ordet genom de tecken som åtföljde Ordet. Tecknen som åtföljde Ordet.

I

Vi har läst om tro, vad tro är, och något om trons förutsättning. För helhetens skull ska vi också se hur undergörande tron, uppenbarelsen, verkas.

"När Petrus såg detta, tog han till orda och talade till folket så: I män av Israel, varför undren I över denne man, och varför sen I så på oss, liksom hade vi genom någon vår kraft eller fromhet åstadkommit att han kan gå? Nej, Abrahams och Isaks och Jakobs Gud, våra faders Gud, har förbärligt sin tjänare Jesus, honom som I utlämnaden, och som I förnekaden inför Pilatus, när denne redan hade beslutat att giva honom lös. Ja, I förnekaden honom, den helige och rättfärdige, och begärden att en dråpare skulle givas åt eder. Och Livets furste dräpten I, men Gud uppväckte honom från de döda; därom kunna vi själva vittna. Och det är på grund av tron på hans namn som denne man, i vilken I sen och känna, har undfått styrka av hans namn, och den tro som verkas genom Jesus har, i allas eder åsyn gjort att han nu kan bruka alla lemmar." Apg. 3: 12—16. Den tro som verkas genom Jesus!

Vi läser ytterligare ett ord som tar ner det vi läst på ett konkret plan. Ordet, är ju i första hand inte teorier. Det är ju fråga om att det skall upplevas, inte bara tillämpas. "Så kom han till Nasaret, där han var uppfödd. Och på sabbatsdagen gick han såsom hans sed var in i synagogan, och där stod han upp till att föreläsa. Då räckte man åt honom profeten Esaias bok, och när han öppnade boken fick han se det ställe där det stod skrivet: Herrens ande är över mig, ty han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika ett nådens år från Herren. Sedan lade han ihop boken och gav den tillbaka åt tjänaren och satte sig ned. Och alla som voro i synagogan hade sina ögon fästa på honom. Då begynte han tala och sade till dem: Idag är detta skriftens ord fullbordat inför edra öron." Luk. 4: 16—21. — IDAG är detta skriftens ord fullbordat inför edra öron.

II

Vad är kristendom? — En fråga som kan förfalla överdrivet naiv. Man borde kanske inte ställa den frågan i ett land, där kristendomens andrahandsverkningar kan iakttagas av varenda människa, som inte är blind. Det finns många exempel på vilken makt den kristna förkunnelsen har haft i vårt land. Då tänker jag inte i första hand på den officiella kristendomen, så som den är utformad i något kyrkligt system, utan jag tänker på den kader av människor, som i liv och gärning predikat evangelium i tid och otid.

Jag skulle tro, att en av de främsta orsakerna till att vi har det relativt gott, också materiellt, det är, att det i tidigare led funnits människor, som varit redo att *försaka* och *bedja*. Men fastän vi ser kristendomens andrahandsverkningar, så finns det skäl att ställa frågan: "Vad är kristendom?", ty det växer upp en generation, som icke känner Josef — vår Frälsare. De har tagit i arv en kristen tradition, men saknar i mycket stor utsträckning det liv, som trots allt, är mest kännetecknande för levande tro.

Den kristna traditionen har naturligtvis i sig en hel del gott, men den kan aldrig ersätta eller på något vis nå upp till de ideal bibeln talar om, då den talar om kristen tro.

Vill vi veta vad kristendom är, då måste vi faktiskt gå förbi traditionen och direkt till den ursprungliga uppenbarelsen. Vi måste gå direkt till Ordet. Där är trons urkund. — Vi måste vara beredda, att det blir kollisioner och konflikter med teologiska system och uppfattningar, som vunnit bur-skap i kristna sammanhang.

Vi måste gå till den ursprungliga uppenbarelsen. Det finns ingenting av högmod i detta, utan fastmer en strävan att vara med och gräva upp de gamla brunnarna, de som varit igengrävda i århundraden, därför att människor så många gånger, och alltför ofta har nöjt sig med religionssurrogat. Tänk så många, som lever på religionssurrogat med kristna etiketter. Men: *evangelium är liv, det är liv genom Jesus Kristus!*

III

"Varför är det så angeläget att föra fram Kristus?" säger någon. "Tala gärna om Gud, men utelämna Jesus." Men det kan vi absolut inte göra, för *det är Jesus som har uppenbarat vem Gud är*. Hur kan vi påstå att Kristus betyder så mycket? Jo, *han är uppstånden från de döda!*

Nu finns det en kristendom, som vill sänka ner hela uppenbarelsen på det mänskliga planet. Men vi ska inte ta bort någonting. Vi ska inte ta bort anstöten. Ingalunda, ty vi vet att anstöten representerar en gudomlig visdom. Korset är det största an-

stötet! Det heter: "judarna begära tecken, och grekerna åstunda visdom, men vi predika en korsfäst Kristus". Halleluja! — "Vi predika en korsfäst Kristus." Det är den dårskapen, som blivit oss till frälsning. Prisat vare Herrens underbara namn! Korset är platsen där Gud dör för människan, för att människan ska få leva. Det korset är en dårskap för dem, som går förlorade, men för oss, som blir frälsta är det en Guds kraft. Älskar du Jesus, då älskar du korset och då är du en korsbärare i hans efterföljd!

"Judarna begära tecken, grekerna åstunda visdom, vi åter predika en korsfäst Kristus, en som för judarna är en stötesten och för hedningarna en dårskap men för de kallade, vare sig judar eller greker är en Kristus som är en Guds kraft och Guds visdom", säger Paulus.

IV

Men anstöten börjar inte med korset. De börjar redan vid Jesu födelse. Det första vår tanke kolliderar med är bibelns lära om Jesu avlelse. "*Med Jesu Kristi födelse gick det så till. Sedan Maria, hans moder hade blivit trolovad med Josef, befanns hon förrän de kommo tillsammans, vara havande av helig Ande.*" Matt. 1: 18.

Det heter vidare i vers 20: "*Josef Davids son, frukta icke att taga till dig Maria, din hustru, ty det som är avlat i henne är av helig Ande.*" Avlat av helig Ande. Det är en dårskap säger förnuftet. Men det är Guds väg till återupprättelse. Jesus tillhör två världar, och han ger oss sann kunskap om dem båda. Vill du ha sann kunskap om dessa världar, kommer du aldrig förbi Jesus, därför att Jesus var med då världarna skapades. Vet du, att allt äger sitt bestånd *genom* honom och allt är skapat *till* honom? Men det är detta man är angelägen om att bortförklara. Man vill göra Jesus till en vanlig människa av kött och blod och sätta punkt där. Men Jesus var till *innan* han föddes i Betlehem, och han är till *efter* det han lagts i graven. Han gick ut ur graven, han är till av evighet. Han var med i begynnelsen, han har varit med under hela historien, han är med idag, prisat vare Herrens namn! Han träder fram i slutet av sin verksamhetsperiod på jorden med detta oerhörda budskap: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar." *Jesus lever*, han är av evighet!

Han står där, säger Hebr. författare, "utan begynnelse och utan ände". Och den Jesus vi talar om är ingen Jesus i västficksformat som man plockar fram på söndag för att titta på och beundra. Den Jesus vi talar om uppfyller ALLT. Han är universums medelpunkt. Han är också den stora hemligheten till att skapelsen en dag skall förlorass.

Forts. i nästa nummer.

RAPPORTER FRÅN TÄLTMÖTES- KAMPANJ- ERNA RUNT OM I LANDET

Sånggruppen på Konsum i Strömsund.

Siv Jakobsson i Ankarede:

EVANGELIUM PÅ LAPPMÄSSAN

Midsommardagen hade vi glädjen att besöka Ankarede; en resa på 22 mil genom en underbar jämtlandsnatur med snöklädda berg och långa sandplager.

Det är tradition här uppe att varje midsommar samlas till lappmäsas på denna plats. Folk åker hit för att roa sig. Vi fick tillfälle att vittna om Jesus där.

Nutidsmänniskan har tröttnat på religiös underhållning. Det finns ingenting i vår egen presentation som kan fånga hennes in-

tesse. Det enda vapen vi har, som kan få henne att stanna upp, är kunskapen om Jesus och honom såsom korsfäst, framburet i den Helige Ande och överbevisning.

"Ty Guds ord är levande och kraftigare och skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom så att det åtskiljer mærg och ben; och det är en dom över hjärtats uppsåt och tankar." Hebr. 4: 12.

Efter mötet blev vi inbjudna till familjen Jillkers lappkåta där det bjöds på "tjockmjölk", getmese och getost.

Vi som var där var Gunno Andersson, Bertil Qvist, Karl-Georg Rognstad, Sören Persson och undertecknad.

Söndagen den 23/6 hade vi avslutningsmöten i Strömsund. På eftermiddagen döpte vi en nyfrälst broder till Kristus som hade permission från fångvårdsanstalten i Ullriksfors. Han strålade av lycka när han steg upp ur Ströms vattudals vatten. Vi tackar Gud för mötena i Strömsund. Människorna hade respekt för Guds ord, och vi vet att Guds ord återvänder aldrig fåfängt.

"Hungriga har han mättat, men rika har han skickat bort med tomma händer."

Lappar och turister lyssnar intresserat.

"GIV MIG BERGS- BYGDEN"

Gun Swärd
rapporterar från
VILHELMINA

Giv mig bergsbygden bad den 85-årige Kaleb i Bibeln och vi upplever samma hjärtebön här uppe i Vilhelmina. Där också en nutida motsvarighet till Kaleb finns.

Blånande höjder, högfjäll med snö, blänk av sjö och fors talar om Guds storhet och makt, men människor böjda i förkrosselse och längtan talar om att Andens vind börjar blåsa fram över vidderna.

Inlandstältet är nu rest på Baptistkapellets tomt i Vilhelmina. Jordgolvet är bevuxet med frodigt gräs, och en blommande syrenhäck sprider sin vällukt in i tältet, där all utrustning är ny och fin.

Evangelisterna, som tidigare har haft möten i Strömsund, ställde kämpaglada upp på plattformen den 27 juni och *Gunno Andersson* var mötesledare. På lördagskvällen predikar *Arne Imsen* om förlåtelse, försoning och nåd, och på söndagseftermiddagen över 1 Joh. 5, 6—15, och skisserade upp människans avfall från Gud i Edens lustgård och blodet som försökningsmedel. Många vilhelminabor hittade på söndagskvällen vägen till tältet och Guds Ande var utgjuten över skaran. *Bertil Qvist* ledde mötet och flera vittnade och sjöng.

Mötena har sedan pågått med

ökad tillslutning av ofrälsta och troende från olika samfund. Många är gripna av längtan, och vi tror att stora ting skall ske häruppe. Det är så öppet och fritt i mötena, och det är en underbar glädje att få sjunga Guds lov i denna höga, rena luft. Alderdomshemmet fick ett besök av evangelisterna och de stockholmare, som förstärker truppen. De gamla var mycket tacksamma och personalen synnerligen tillmötesgående. Br. Imsen har fortsatt sin inträngande frälsningspredikan i mötena och på torsdagskvällen upplevde vi en sådan ljuvlig, himmelsk atmosfär.

Trots mycket motstånd i andevärlden känner vi en förunderlig balsam och kamplust. Massor av traktater och tidningar har spritts ut över samhället genom evangelister och ungdomar från Stockholm, och vi tror på seger och genombrott under de möten, som skall pågå ännu en vecka.

Karl-Georg Rognstad från Oslo, *Siv Jakobsson*, Stockholm, och *Yvonne Mohlund*, Junsele, har vittnat om Jesus, sjungit och spelat i alla möten.

Kom ihåg Herrens vittnen med förbön och offer. Sänd din gåva till Evangelistkassan, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38, 175 00 Jakobsberg.

KOM IHÅG

Herrens vittnen med förbön
och offer.

Sänd din gåva till
Evangelistkassan
c/o Sture Swärd
Frihetsvägen 38
175 00 Jakobsberg
Pg 44 10 05

Alderdomshemmet fick besök av evangelisterna och de stockholmare som förstärkte truppen.

Dop i Lule älv ett tidigare år.

ÖREBROFÖRSAMLINGEN...

Forts. fr. sid. 21.

anläggning, golvbeläggning, färg och väggbeklädnader. Vi har kunnat nedbringa kostnaderna avsevärt genom att utnyttja byggnadsmaterial, armaturer m. m. som redan finns tillgängliga, samt därigenom att vi i största möjliga utsträckning själva står för arbetet.

Vännerna i församlingen har verkligen med bön, offer, hänförelse hjärtan och tjänstvilliga händer i tro och inspiration gripit sig verket an. Vi tackar Gud för hans underbara och påtagliga ledning och ser fram mot den dag då vi genom detta nya brohuvud på ett effektivare sätt kan tjäna Jesus i vår stad. Själars frälsning och Guds namns förhärskande är vår enda målsättning.

Vill du vara med och stödja oss ekonomiskt i detta trosföretag, sänd din gåva till: Örebro Fria Församling, Box 207, 701 03 Örebro. Postgiro 64 75 03. Skriv Fastighetskassan på talongen.

Agne Bark

PLÖTSLIGT STOD EN SKYLT MITT I FOLKHAVET: "MARANATA!"

STINA FRIDOLFSSON rapporterar från tältmötena i Sundsvall.

Sundsvall, en stad med mångskiftande ansikte. Människor som egenrättfärdigt flyter ovanpå i världsvan stil. Människor som långsamt kvävs till döds under tidsandans skick, vanliga grå människor som inte begär mer än ett hyggligt liv med lagom av allting. — Mitt i detta människohav stod plötsligt ett tält. En stor skylt utanför med röda pockande bokstäver ropade: MARANATA!

Tältsummaren i Norrland har börjat. Lasse Johansson leder tappert en blandad skara vittnen från olika delar av Sverige. Det är Erland Strömkvist och Stina Fridolfsson från Umeå, samt Ragnvi Ljung från Örebro. Dessutom har Leif Andersson och Nils-Erik Dahlgren som reser och river tält, varit med.

Under tiden i Sundsvall har vi fått uppleva Djävulens raseri, men också Guds suveränitet. Det har varit en tid av förnyelse för Herrens folk. Gång på gång har maningen ljudit: Inte bara teologi! Inte bara känslor, utan ett fulltonigt evangelium med ande och kraft. En renlärig undervisning utan smörjelse är inget fulltonigt evangelium.

Torgmötena var välbesökta av ivrigt lyssnande flanörer. De mötena var öppna och männi-

skor tog tacksamt emot budskapet. Det märktes i kollektboxarna. Trots en liten församling flöt pengar in, som väl täckte kostnaderna för serien.

Det har varit spännande att uppleva hur så småningom den hårda mötesatmosfären mjukats upp. Tre människor tog emot Jesus under serien. Sista mötena var fulla av förlossning och glädje. Det var svårt att lämna staden. Några dagar till och församlingen hade fördubblats, men schemat tvingar oss till Skellefteå, där vi just börjat. Här ska Rune Gelinder och Britt Ness ansluta sig till tältteamet.

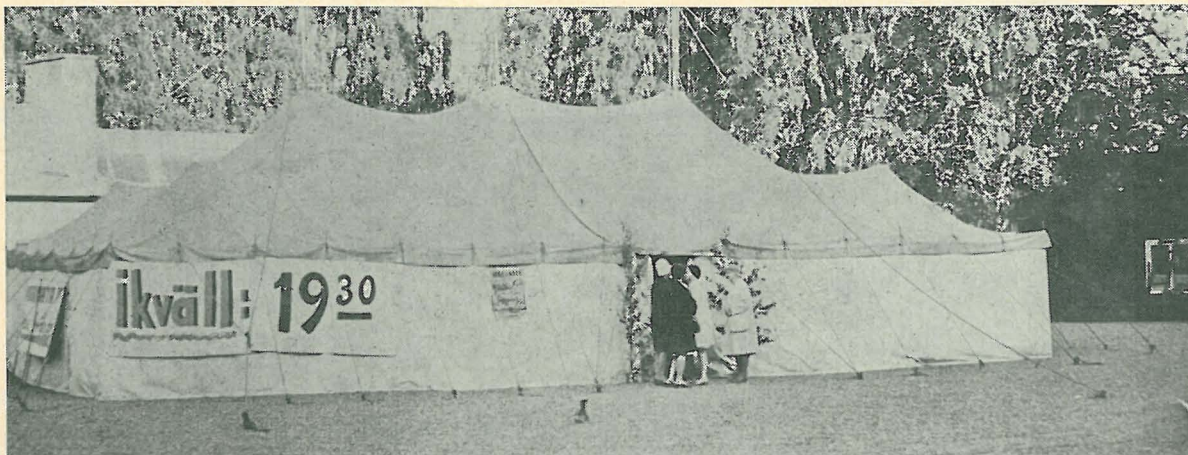
En ny stad med nya behov. Det behövs engagemang från alla sanna maranatavänner i förböner och offer.

Skörden är mycken, men arbetarna är få... Bedjen därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.

Maranataropet förpliktar till att inte bara skära utan också börja skörda. Alla lemmar i Kristi kropp har en funktion. Vi måste alla be Gud göra oss lyhörda och lydiga till att inta den plats i verket som Gud vill ha oss i. Då ska vi se väckelsen gripa omkring sig som en farosot i landet. — Väckelsen är här!

Dagligen strömmar artiklar och vittnesbörd in till redaktionen och det är vi mycket glada för, emellertid kan vi inte publicera alla samtidigt. Men vänta tålmodigt — de kommer.

REDAKTIONEN.

Maranatatältet på Strömsörskolans gård i Skellefteå.

"Dagens Sverige ropar efter skördearbetare"

Summerar INGEMAR HELMNER i en rapport från midsommarkonferensen i Skellefteå

"Ty Kristi kärlek tvingar oss." — Hur är det med det? Många gånger har jag provat om mina egna motiv. Är målsättningen sjä-lars frälsning — är det en eld i våra hjärtan som driver oss, är det "Kristi kärlek" som tvingar oss ut på skördefältet, då ska vi få uppleva seger! Jesus bekänner sig till det vi gör, och vi får hans vittnesbörd över våra liv. — Jag upplever en eld i mitt inre. — En eld som skulle förtära mig, om jag stred emot dess arbete i mitt inre. — Det är en kallelse från Gud! En kallelse till helig strid.

Du som försöker spjärna emot, du bryts ned. Du tappar friden, och kan ej längre med frimodig blick lyfta dina ögon upp mot himlen. — Snart orkar du inte med dig själv heller. — Du blir ett vrak.

Syskon, var lydiga Guds kallande röst! — Vad Sverige ropar efter idag, är skördearbetare! Arbetare som helt och fullt släpper sig

till för den helige Ande, så att han kan föra dem in i "Guds djupheter".

Ut på skördefältet drag. — Vi är en skara unga evangelister som reser i Norrland i år. Vi har upplevt kamp och strid i mötena som ligger bakom. Men vi har också upplevt seger, förlossning i Jesus. Han har frälst själar. — Vi har haft en välsignad midsommarkonferens här i Skellefteå. Broder *Alf Peterson* har tillsammans med oss tjänat Gud. *Alf Peterson* sa att de unga kämparna idag behöver uppleva andehänskyddning och uppenbarelsen. — Det var budskap, smorda av den helige Ande.

Midsommardagens kvällsmöte var en triumf för Jesus. Det var seger. Mötet slutade 22.45 och fortsatte sedan med dopförrättning vid en sjö. Det var en ung broder, som döptes till Kristus. Vi tackar Gud för dessa välsignade stunder inför hans ansikte. — Men gamla välsignelser kan bli en för-

bannelse också, hörde vi. — Vi får sträcka oss framåt. Det går inte att klänga sig fast vid en helgs välsignelser. Vi måste vidare, mot nya, större och underbara uppgifter. Vår Herre kallar!

I ett tidigare nummer har jag skrivit om en atmosfär som verkar balsam i sår av bitterhet och agg. Låt oss bedja till Gud om nåd, om rening, så vi kan bära fram frigörande budskap, så anden faller, själar blir frälsta och under sker i Jesu namn. Jesus vill uppenbara sin härlighet ibland oss, om vi öppnar våra hjärtan och tror.

Bed för oss som kämpar i Norrland. Fältet är moget. Bed, att vi får nåd att *bärga* skörden. — Jag vill inte skövla och bränna fälten, jag vill *bärga*.

"Herren med oss går, och segerkraft vi får, när vi till verket går och helt för honom står."

Kära syskon, ni som känner ansvar. Var med och bed och offra. Vi tror att Gud fyller alla behov. Men jag törs säga, med samvetet på min sida, att behoven är stora. Dig som Gud manar: Var med och offra till tältmissionen i Norrland. Gud ska rikligen välsigna dig.

Östen Dahlberg

Torsgården 15 A

931 00 SKELLEFTEÅ

Postgiro 38 62 01

SKAMMEN

□ 60-talet inföll. Allt var ungt och skönt i folkhemmet. En i 25 år sittande regering, trodde sig ha ansat bort varje frö, som kunde bli upphovet till folk- och väckelserörelser av det slag, som skakade 1800-talet och början av detta sekel.

Samhället var uppspaltat, inte efter *sociala* värderingar; motsättningarna mellan fattig och rik hade socialdemokratien i det närmaste suddat ut, utan på det *ideologiska* planet, med kraftigt markerade gränser mellan kategorierna. Arbetarna hade skaffat sig bildning genom ABF och proletärförfattarnas försorg. — Det var inte konsten eller religionen, utan förnuftet och demokratisk solidaritet som genomsyrade det allmänna tänkandet.

□ Men det fanns ett behov, en dimension som inget politiskt parti kunde täcka. Och därmed en växande grupp "missnöjda", som törstade, längtade och bad till himmelens Gud om VÄCKELSE.

Om ingen la märke till bönegrupperna, uppmärksammades bönesvaret så mycket mer. En handfull unga, orädda predikanter trädde fram med ett profetiskt budskap. Där fanns inga patentlösningar på tidens stora dilemma; uppbrottsorder ljöd:

"Jesus skall komma tillbaka! Gå utanför lägret och möt honom!"

□ Konfrontationen med ett sekulariserat, folk blev våldsam. Skarorna, som hörsammat kallelser, klassificerades snabbt som samhällsomstörtare och hamnade i gott sällskap, bland extremister och övriga UTSTÖTTA.

Det blev ett intensivt pläderande från regeringsplanet, ner till lägsta lågkyrkighet. Vem var ansvarig? Vem hade glömt sätta på locket, så medeltidens

LassO kommenterar

becksvarta mörker sipprade ut i vår upplysta tid över vår världsberömda välfärdsstat?

I sin inbilskhet kände någon t. o. m. stanken från häxbål och bränt kött...

Guds frigjorda folk fröjdade sig dock högljutt. "Kungabarn må hava rätt..." Samtidigt som skallet utifrån tilltog. Vägen blev smalare och smalare. Men vi ville följa vår konung VIA DOLOROSA.

□ Det blev trångt för en del, men hjälpen var nära. En "frigörare" kommer till stan, och vips hoppar man över. Äntligen fri Diktatorn (= profeten, läraren). Självförverkligandet

kan börja. Tänka sig, egna namnet i lokalpressens annonser. Offentligen hälsade på otaliga konferenser. "Den som väntar på nå't gott..." Detta att ståta offentligt med det som borde vara korsfäst, kan inte bli annat än förlöjligt i den andevärld, där vi skall vara respekterade i kraft av Jesu seger.

□ Nu sägs det, också från intellektuellt håll, att man blir förd bakom ljuset i Maranata.

Välkommen, du käre intellektuelle, kristen eller hedning, ner till ett av våra tält som återfinns lite varstans i landet, och försök praktisera dina teorier på de skaror *utstötta*, hjälpbehövande som kommer *ut* till oss. Där hjälper endast Guds dårskap, korset, som är en kraft till frälsning.

□ Experterna brukar som regel infinna sig när de kvalitativa resultaten blir *synliga*. Kanske de då upptäcker att vi *även* kan föra ett intellektuellt och ideologiskt resonemang.

Men vår huvuduppgift och kallelse står fast, att ur samhällets ALLA kategorier, genom Ordets förkunnelse DANA ett släkte bland vilket Mäniskosonen skall finna tro när han kommer!

Och nu, liksom på Mästarens tid, låter sig de korrigeras först, som har defekterna på utsidan...

Teamet drar norrut Piteå nästa anhalt

Ragnwi Ljung rapporterar från tältmötena där

□ Mitt under "kraftledningen" vid färjstället Pitsund reste vi tältet. Förhoppningsfulla och inspirerade inför den tältmöteskampanj, som skulle påbörjas och fylla av iver och glädje över den natursköna miljö, som mötte oss.

På torsdagen öppnade vi eld!

Första mötet var en upplevelse. Trots regn och ihärdiga mygg hade mycket folk sökt sig till det omtalade "Maranatatältet". Människor ifrån när och fjärran — semesterfirare i Pite havsbad —

hade av olika skäl dragits till tältet. Men av vilken orsak de än hade kommit, så blev ett frö sått i deras liv och en längtan efter något rent, djupt och verkligt hade väckts. Ett par sökte sig fram för förbön och många hade mycket att fråga om. Vi fick i sanning uppleva att Guds ord är skarpare än något tveeggat svärd. Attityden, den välpolerade, som människorna hade när de kom, utbyttes under mötets gång mot en frågande: "TANK OM JESUS finns

Det är svårt att undgå Maranatasångarna. De ställer upp lite varstans, folket samlar sig och lyssnar till frigörelsens budskap om Jesus.

ändå? Vart är jag på väg? Är jag redo att möta Jesus?"

□ Lördagskvällens möte kommer vi inte att glömma. Tältet var fullt av människor och SANNINGEN PREDIKADES. Vi fick sannerligen uppleva att Guds ord vänder aldrig tillbaka fåfängt. Nej! Tack och lov! Det tränger ner i hjärtan och griper människorna. En sjuttonårig flicka fick uppleva en genomradikal frälsning, och gamla torra kristna blev förnyade. Pris ske Gud!

□ När detta skrivs är den första helgens möten förbi, och vi TROR på en underbar seger i fortsättningen. Satan kommer med sina attacker, men Jesus HAR segrat. Vad har vi då att frukta?

"Vi äro kämpar i Guds här, med segersång till strids det bär. Mot en stark och syndfull värld, gå vi fram med Ordets svärd. Ej någon här oss hindra kan, ty med oss går vår frälsman. I hans namn vi seger får, till att ständigt framåt gå."

□ Det är också underbart att se de praktiska detaljerna lösas. Jesus är fantastisk! Man lär sig att helt förlita på honom. Några av oss både äter och bor i mötestältet, vilket kan vara både arbetsamt och tråkigt, men allt går härligt igenom.

□ "Kämparlaget" som reser på kustlandet består av Lasse Johansson, Ingemar Helmner, Erland Strömqvist, Leif Andersson, Arne Lindberg, Ulla-Britt Sundlöv, Inger Rundkvist, Stina Fridolfsen, Britt Ness och undertecknad.

□ Vi är intet i oss själva men har allt i Jesus och får av nåd vara med, genom att stödja evangelistmission ekonomiskt.

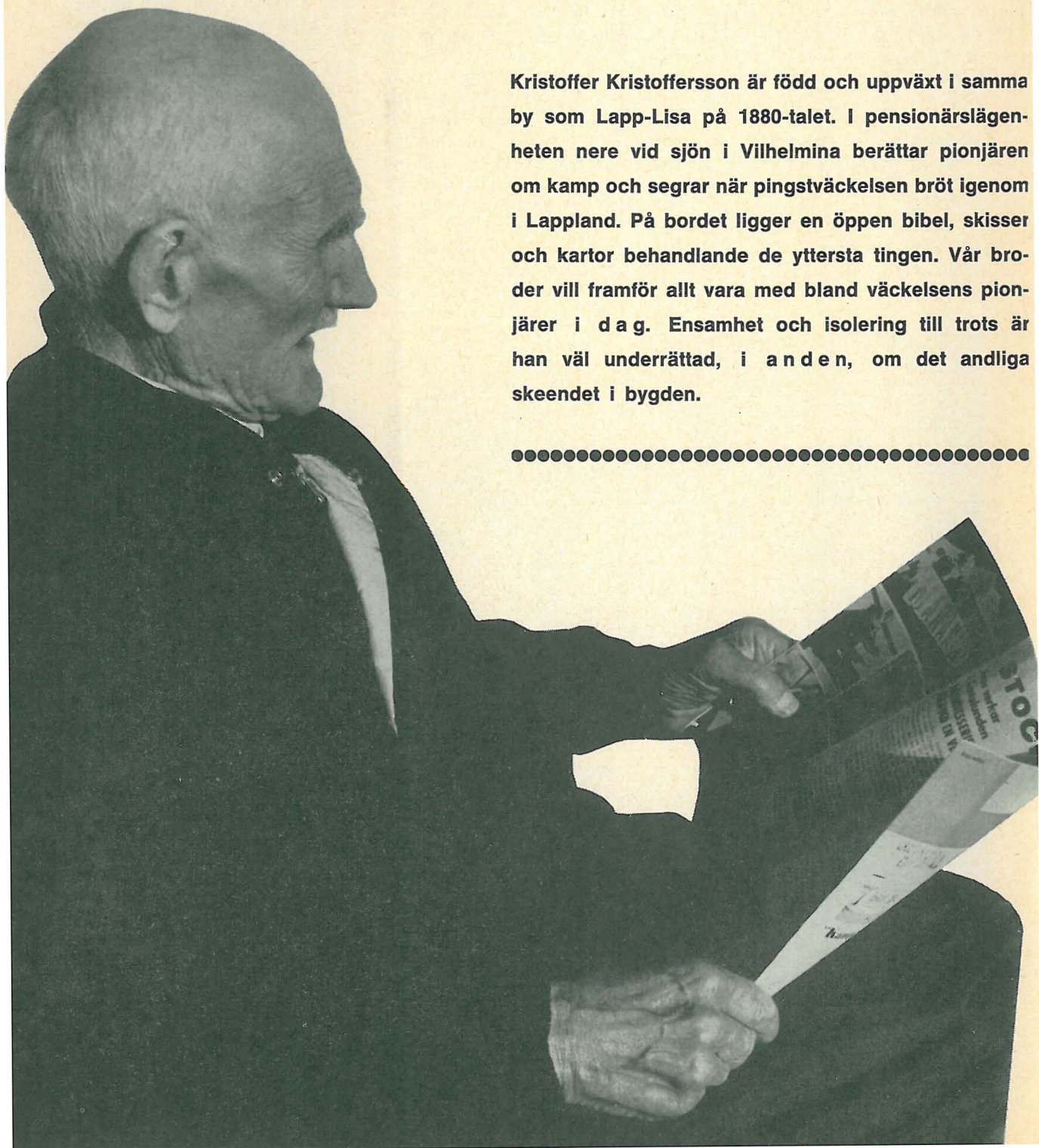
Det är stora, stora behov! Gud välsigne dig!

Sänd din gåva till

EVANGELISTKASSAN
c/o Östen Dahlberg
Torsgatan 15 A
931 00 SKELLEFTEÅ
Postgiro 38 62 01

ÄR FRÄLSNINGEN

Kristoffer Kristoffersson är född och uppväxt i samma by som Lapp-Lisa på 1880-talet. I pensionärslägenheten nere vid sjön i Vilhelmina berättar pionjären om kamp och segrar när pingstväckelsen bröt igenom i Lappland. På bordet ligger en öppen bibel, skisser och kartor behandlande de yttersta tingen. Vår broder vill framför allt vara med bland väckelsens pionjärer i dag. Ensamhet och isolering till trots är han väl underrättad, i anden, om det andliga skeendet i bygden.

ETT ÄVENTYR?

Reflexioner efter femtio år i pingstväckelsen.

Vem vet icke om att Gud på ett särskilt sätt sökt och kallat människornas barn över hela jorden, från seklets början intill nu. Men vem vet och förstår den oerhörda betydelse denna andegjutelse hade att förkorta de fruktansvärda hemsökelser, som de två efterföljande världskrigen medförde?

Jag vågar nästan påstå, att om icke genom Guds nåd så många blivit gjorda "rättfärdiga" och därför bett Abrahams förbön för Europa, såsom han bad för Sodom och Gomorra, hade vi väl idag varit dessa städer lika.

Det var och är "det, som ännu håller tillbaka laglösens människa" intill dess att skörden är bärgad. Inför den världsnöd, som är den oundvikliga följden av den alltmer påträngande lag- och gudlösheten i världen, som gör folksjäl en utblottad och rotlös — ur djupen tränger ett nödrop, som endast den evige, trofaste Guden kan och vill giva ett rätt svar. Det når dit där alla mänskliga problem blir lösta.

Därför utgjuter han över oss: "Nåds — böns och väckelsens ande". — Allenast ett verk av GUD!

Den helige Ande leder alltid till JESUS, till korset och Golgata, som också Jesu lärjungar måste uppleva, innan de fick mottaga pingstdagens välsignelse.

Man hör ofta av, t. o. m. framstående bibellärare, att pingstdagen är församlingens

födelsedag, vilket är fel. Det står att "på den dagen ÖKADES församlingen med 3 000 själar."

Guds barns födelseplats är och förblir GOLGATA! Läs f. ö. Ps. 87.

Jag har ofta tänkt, att det kan bli en frestelse i pingstväckelsen att prisa *gåvan* men glömma *givaren*. Det kan i så fall lätt hända att grundvalen blir uppriven och Anden blir bedrövad, väckelsen slutar i kyrkor och organisationer, vars syfte är att upprätthålla makt och anseende. Att sedan predika ett *skuldfritt golgataverk* på ett *skuldbelastat människoverk* med aldrig sinande fordringar och krav i materiella offer, det kan ej sluta på annat sätt än såsom "skökan på tronen".

När vår överherde skriver sina herdebrev till de sju församlingarna i mindre Asien, adresserar han dem till församlingens änglar. Det vill säga till församlingarnas föreståndare. Därav har uppkommit ordstävets "såsom församlingens föreståndare är, sådan är församlingen". Detta ordstäv har sitt berättigande. Ansvaret vilar främst på "de ledande bröderna"! "De första gärningarna", — *Ordets, Anden och väckelsens* första gärningar — — — GRUNDSATSER, som ej får svikas om en andlig väckelse skall fortleva, annars: "Bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid.

Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats." Upp. 2: 5.

Det finns väl knappast något så tragiskt en ärlig jordevarelse får uppleva, som den, att se en himlaväckelse, som en solnedgång sjunka ned i mänskliga "initiativ" eller rent av privatäventyr.

Är frälsningen ett äventyr?

Denna fråga blev aktuell för mig så långt som för 25 år tillbaka. Vi var då samlade till den traditionella predikantveckan i huvudstaden i december. Vi hade då haft ständig väckelse i över 20 år, tack vare att vi envist höll fast vid Guds ord och väckelsens grundsatser: "Kristus vårt överhuvud. Den helige Ande vår ledare och den fria lokala, kristna församlingen."

Striden hade varit hård, med mycket motstånd från kyrkligt såväl som frikyrkligt håll, men seger var vunnen och fältet öppet. Till och med en hop präster och predikanter kom över till oss och gav sanningen rätt. Det var då det hände, att under en session en ledande broder stod uppe på plattformen och utropade segervisst: "Frälsningen är ett stort äventyr!"

Personligen hade jag, såväl som alla andra, ett grundmurat förtroende för brodern i fråga, och vad de övriga tänkte vet jag ej, men kunde ej annat än med förvåning reagera inom mig själv och sedermera offent-

Forts. å nästa sida.

Så älskade Gud

MIN HERRE
OCH GUD,
DU GAV MIG
DITT LIV.

JAG TAR
DET EMOT
OCH GIVER
DIG MITT.

DU FÖDER
PÅ NYTT
ETT LEVANDE
HOPP.

DET GAMLA
HAR FLYTT
DET NYA
ÄR GOTT.

SÅ BLIVA
VI ETT:
MIN HERRE
OCH GUD.

TILL HJÄRTA
OCH SJÄL,
BRUDGUM
OCH BRUD.

Kristoffer Kristoffersson 1961
(Ur boken "En Hemlighet")

KRISTOFFERSSON...

Forts. fr. föreg. sida.

ligt i mina vittnesbörd, helst som jag med övertygelse vet, att sådan lärosats är klart stridande emot ORDET och erfarenhet genom tiderna. Tvärtom tror jag, och har funnit att en verklig frälsning är: "ett blodigt ALLVAR!" Det var först och främst för den, som kom till oss med denna frälsning: "Mitt frihetsbrev av JESUS skrevs med blod."

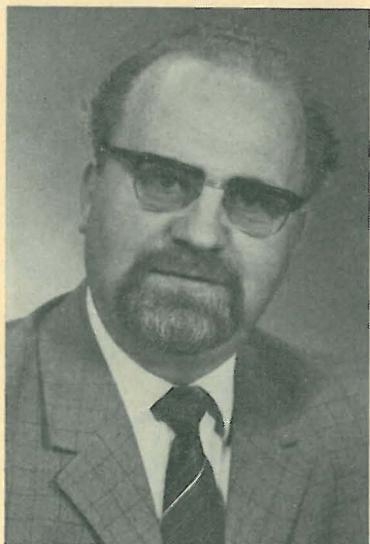
I övrigt är vår bibel och

kyrkohistorien full av vittnesbörd om sanningen härav. Det är oerhört gripande att läsa i Upp. 19:11 och följande. Om Jesus hur han kommer åter till jorden såsom konung med många kronor, ridande på en vit häst, vers 13, "och han var klädd i en mantel, som var doppad i blod; och det namn han har fått är Guds Ord." Guds eget Ord var blodbestänkt. Ordet måste bli kött för att få ett jordiskt blod — ett pris, som ingen kunnat överbjuda för våra förlorade själar.

Pingstväckelsen har särskilt velat berömma sig av, att hålla sig till Guds Ord, och så långt en väckelse håller fast vid dessa grundsatser är segern viss. Men en andlig väckelse har många fiender med olika vapen och många metoder. Farligast är dock de, som synes mest välmenande och oskyldiga.

Profetians gåva måste få rum i församlingen — "Öron som höra, vad Anden säger till församlingen",

K. K.

"Tack för alla förböner"

Genom sin oändliga nåd har Gud svarat på bön. Som många av Er vet, har jag bakom mig en längre tid av sjukdom, då jag bl. a. var mycket nerbruten i mina nerver. Mitt i min nöd, när det var som mörkast, talade Herren till mig där jag låg i min ensamhet: "Denna din sjukdom är ej till döds. Jag skall resa dig upp och du skall ännu en gång få tjäna mig."

I dag kan jag till Guds ära vittna om att Herren gjort ett stort under i mitt liv. Allt har blivit förvandlat. Jag som var så nere, känner mig i dag full av livslust och har en enda längtan, att få ge hela mitt liv för Herren Jesus och Hans verk. Samma vision som jag fick för ett 10-tal år sedan, när jag först mötte Maranata-budskapet, har Herren nu förnyat och visat mig vilka oändliga möjligheter vi har i dag att verka Guds verk.

Segerhälsningar Gösta Svensson

Örebroförsamlingen i nya lokaler – invigningsklart i höst

”Genom detta nya brohuvud kan vi på ett effektivare sätt tjäna Gud i vår stad”, säger AGNE BARK.

Vidga ut platsen för ditt tjäll, låt spänna ut tältet, under vilket du bor, och spar icke; förläng dina tältstreck och gör dina tältpluggar fastare.

Jes. 54: 2

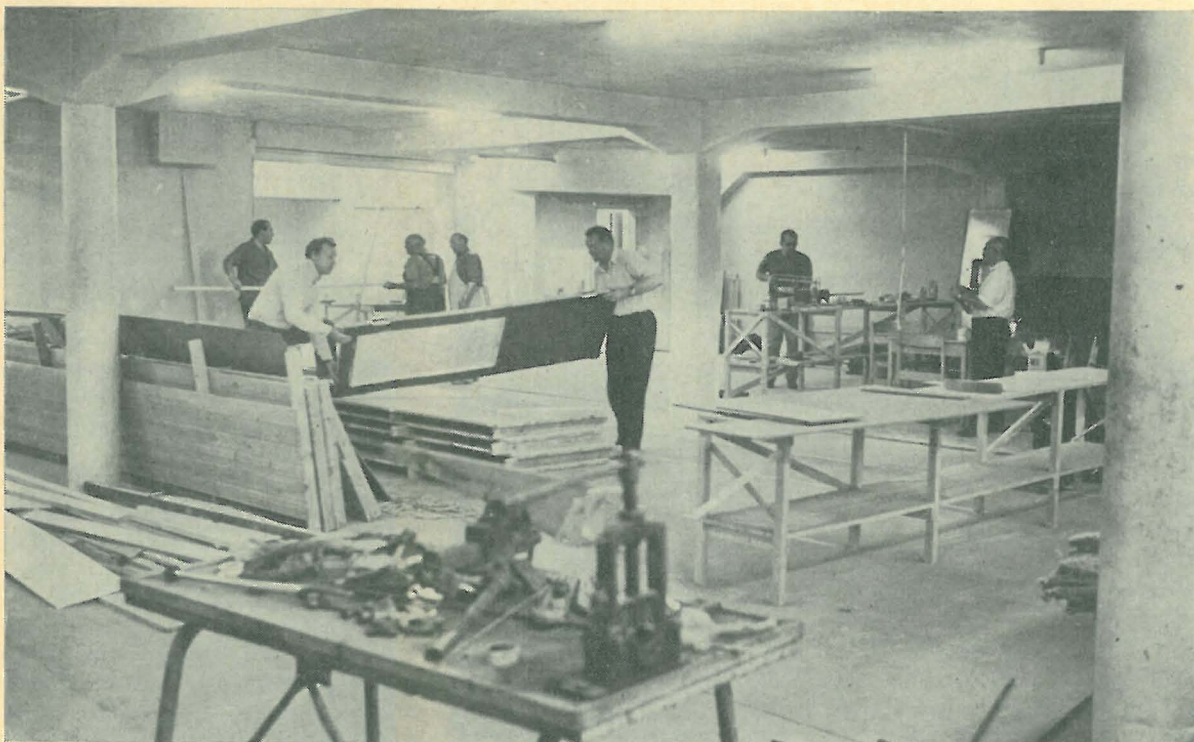
När i början av året möjligheterna öppnades för oss att hyra och iordningställa en egen möteslokal, togs det meddelandet emot med stor glädje i församlingen.

Lokaliteterna skulle bli lediga i juni månad och det gällde nu att inför myndigheterna ordna alla formaliteter, såsom byggnadslov etc. Allt har trots en del svårigheter löst sig på ett förunderligt sätt. Vi har liksom Nehemja er-

farit att vår Guds hand har varit med oss. Allt eftersom tiden gått, har detta trossteg antagit allt fastare former och vi kan nu glädja oss över att ha kommit en god bit på väg.

Lokalen beräknas vara invigningsklar till hösten. Lokaliteterna, som har ganska stora utrymmen, är belägna i de centrala delarna av Örebro med adress Hertill Karls Allé 5. Vi planerar inreda en samlingssal med 300 sittplatser, inbyggd dopgrav, kök, bokshop, kapprum, toaletter och expeditiionslokaler. Mycket återstår ännu att inköpa, såsom stolar, köksutrustning, ventilations-

Forts. på sid. 14.

Vännerna i församlingen har med tjänstvilliga händer och hänfödda hjärtan gripit sig verket an.

Många mötte upp till

MIDSOMMARHELGENS KONFERENS I FALKÖPING

Det var med stora förväntningar som deltagarna i Midsommarkonferensen, anlände till Falköping. Den stora avslutningen, intresset, de öppna öronen och lovprisningen i tacksamhet till Gud, bekräftade detta.

Resan hem kan bli mödosam, man kan lätt sarga sig. Då behövs det hugsvalelse och framför allt reskost.

Det kan vara lite si och så med det där att anmäla sig i förtid, och av en anledning som helt måste tillskrivas familjen Lundgren, fick alla tak över huvudet. Varje utrymme i Sionhuset hade tagits i anspråk för luftmadrasser och sovsäckar, där också en präktig grötfrukost dukats i serveringslokalen. Mellan mötena invaderades, det redan förut turistbelastade Stora Hotellet av Maranatafolk.

Agne Bark, Kalle, Curt och Roland inledde konferensen på midsommarafteon med kvälls- och nattnöten. Falköpings ungdom känner väl till Curt och Roland och drogs i skaror till Hästbacken. Kalle, Curt och Roland deltog hela konferensen med vittnesbörd och sång och musik. Ernst Högländer och Gösta Svensson, lätt brända av Sydamerikas sol, rapporterade från Brasilien om den förnyelseväg som sveper fram där.

Vidare medverkade Rune Gelinder, som läste Guds ord på söndagskvällen, samt ungdomar från Oslo, som sjöng till sin Frälsares ära. LassO

Eystein Raude rapporterar

Vi lämnade Oslo med förväntan i våra sinnen. Klockan var nio på lördagsmorgonen. Vädret var strålande och landskapet bredde ut sig i all sin prakt för oss där vi för åstad längs Europaväg 6.

Vi kom fram till eftermiddagsmötet. Det hade redan varit ett möte förut den dagen. Av det vännerna sa, förstod vi att det varit ett gott möte. *Arne Imsen* hade talat över Jesu liknelser i Matt. 13. Det är sant att dessa liknelser är mycket intressanta och innehåller tillsynes en del motsägelser. Därför skulle det ha varit intressant att få höra hans tankar om dessa.

Det är mycket stoff att ta av i detta kapitel. Det hade tydligen *Broder Imsen* insett. Därför fortsatte han med samma text i detta möte. Det var god samling i tältet, trots värmen och det fina vädret. Man kunde gott bli frestad till att slappna av efter midnatten i Falköpings vackra omgivelningar. Många var de som hade funnit vägen till Hästbacken...

Inledningsvis, sa han, att söndagen i sin helhet borde tillägnas Herren. Vi borde samlas tidigt och hålla på hela dagen med samtal om Guds ord. I vår tid har det blivit ett offer att gå till Guds hus på söndag. Det borde vara ett privilegium. Hela familjen skulle samlas i Herrens hus. Tvätt och hushållsarbete kan vänta. Något att tänka på. *Imsen* berörde bara vissa punkter i texten. Eftermiddagen är icke den bästa mötes-

tiden. Folk är dåsiga och mottagligheten är minimal.

Han nämnde de olika slags jordmån som en bild på vårt andliga tillstånd. Speciellt betonade han "vägen". Det är farligt när vi invändigt blir som en upptrampad landsväg. Ingenting biter på oss. Guds ord äts upp av våra fiender istället för att sjunka ner och sedan växa upp och bära frukt. Desutom la han vikt vid Jesu beskrivning av himmelriket. Parallellt med tanken om riket, såningsmannen och åkern (Matt. 13: 24—30) nämner Jesus, att det är att likna med senapsfröet. Från att vara *det minsta frö* blir det större än alla kryddväxter och blir till ett träd, så himmelens fåglar kommer och bygger sina bon i dess grenar. Likaledes kan det liknas vid surdegen som en kvinna blandar med tre skäppor mjöl. Resultatet var att alltsammans blev syrat.

Personligen har jag alltid betraktat dessa sista två liknelser som positiva beskrivningar av riket. Men under predikan kom jag på andra tankar. Självfallet är Jesu framställning negativ. Senapsfröets utveckling är onaturlig. En mutation (förändring i växten) tycks ha ägt rum. Skulle himmelrikets utveckling vara sådan, att från att ha varit det minsta frö, bli ett stort träd där fåglarna (de falska lärorna) bygger bon?

Också liknelsen om surdegen i mjölet är omöjlig som en positiv beskrivning av himmelriket. Vad

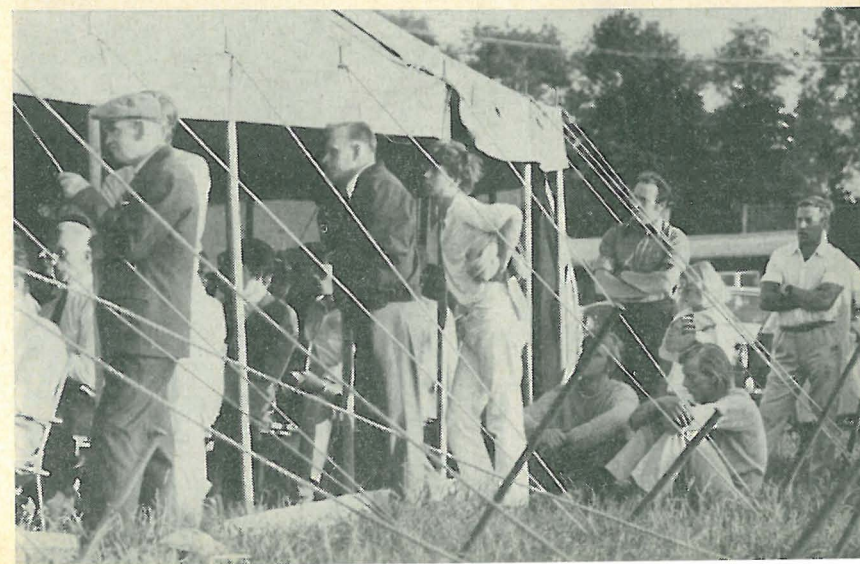
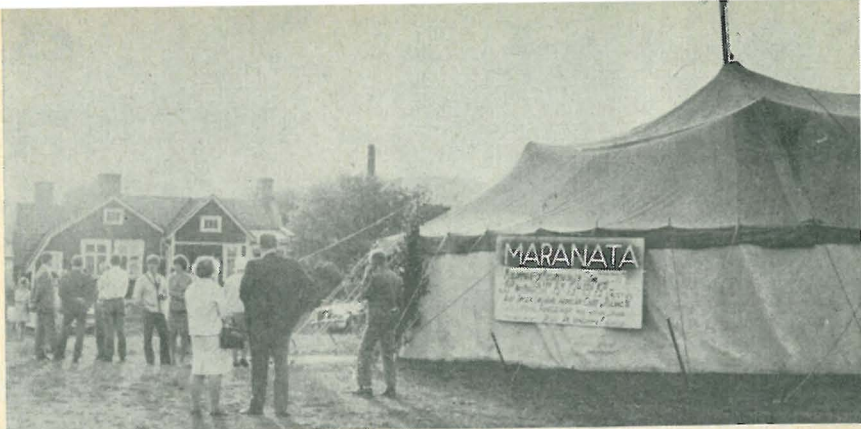
är orsaken till dessa motsägelser i liknelserna? Kanske ligger lösningen i Jesu ord: Guds rike är inne i oss. Därför kan sådana saker förekomma. Vi är ju människor...

På kvällen var det möte igen. Många människor hade samlats. Folk stod både i och utanför tältet. Tältdukarna togs ner så att man kunde se in och på det sättet fick många fler kontakt med det som skedde inne i tältet.

Söndagen började med nattvardsmöte. Här talade *Imsen* litet om Romarbrevet. Han poängterade speciellt rättfärdiggörelsen efter att han skilt mellan *gudlösheten* (Rom. 1) och *egenrättfärdigheten* (Rom. 2). Bägge tillstånd leder till samma erkännande: "vi är alla syndare". Därefter drog han schematiskt upp tankarna i Rom. 3, 4, 5 och 6 och berörde något mer kapitel 7. Det är det kapitel de flesta vill hoppa över. Men i detta kapitel presenteras sanningen om oss själva. "I mig bor INGET GOTT." Innan man kommer in i kapitel 8 måste döden vara fullbordad. Dödsprocessen består väl i att man ser sanningen om sig själv och bekänner den.

Det var mycket intressant, men som alltid ödelade programmet; tiden tog slut. Man skulle ha brödsbrytelse och därefter avslutade man. Under själva nattvardshögtiden försökte man sig på något nytt. Man skulle dela ut brödet till alla. Därefter skulle alla lyfta upp det och bedja. Sedan åt man det. Men varför experimentera (det blir lätt en känsla av sensation). Kan vi icke göra som Jesus och lärjungarna gjorde. Vi går ju in för att vara bibeltroende.

Vi som kom från Oslo hade lång väg hem. Efter eftermiddagsmötet tog vi farväl av vännerna för denna gång. Det hade varit två givande och tankeväckande dagar. Gud skall ha äran genom Jesus Kristus vår Herre.

Solveig Olsson:

"JAG KÄNDE GUDS

**"... för andra
kanske det såg
ut som om jag
aldrig hade
varken tanke
eller längtan
efter Gud. Men
i min ensamhet
kände jag Guds
kallande röst,
och jag lovade
Gud att jag
skulle bli
frälst ..."**

— Redan som barn fick jag uppleva Jesu närhet. Jag hade också den fördelen att få växa upp i ett troende hem där jag fick lära mig älska Jesus. Men jag fick uppleva som det står i en sång: "Jag såg glittret ifrån världen, hörde nöjesplatsens brus och likt malen emot lampan drogs jag mot dess falska ljus." Jag fick uppleva hur djävulens band snärjde mig mer och mer, och hur den rena barnatron höll på att gå förlorad.

— Det gick några år, utan att jag besökte någon möteslokal och för andra kanske det såg ut som om jag aldrig hade varken tanke eller längtan efter Gud. Men i min ensamhet, kände jag Guds kallande röst, och jag lovade Gud, att jag ska bli frälst, men inte omedelbart. Jag tyckte, att den situation jag befann mig i gjorde det omöjligt för mig att bryta med det gamla.

— Åter och åter kände jag Guds kallelse, och jag tror och vet, att det var min mors och fars böner, som ledde mig fram till det steg jag slutligen tog.

— Barnatron och ett gudfruktigt hem, kan man nog aldrig komma ifrån. Det följer en genom livet och kommer emellanåt och väcker upp en ur syndasömn.

— Du som har växt upp i ett troende hem och har en mor eller far som beder för dig tänk på att du aldrig får någon ro uti världens nöjen och lustar.

Du hör ständigt böner, som påminner dig om Jesu längtan att få ta hand om ditt liv.

Den dagen eller kvällen jag blev frälst kände jag inte på något särskilt sätt Guds kallelse. Det var en tillfällighet som gjorde att jag kom till ett möte. Man kanske inte ska säga tillfällighet, för Gud hade väl sin plan i det hela, men för mig kändes det så.

— Jag satte mig i bänken och var till en början helt oberörd. Men Guds ord, som är levande och tränger igenom ande, själ, märg och ben och som är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. (Hebr. 4:12), det verkade på mitt hjärta och jag kände hur näringsgänget det var och att Guds Ande verkligen kallade mig. Men köttet, den gamla syndanaturen stod emot. Till slut kunde jag inte sitta kvar utan gick ut. Men vid utgången hade Gud placerat en av evangelisterna, som började tala med mig. Tänk vad Gud har omsorg om oss var och en. Jag var på väg utför trappan gång på gång, men det var liksom en röst inom mig: "NU har du ditt tillfälle, idag är frälsningens dag." Det var en väldig kamp i mitt inre, en kamp mellan ljus och mörker. I mitt inre fanns det en ärlig längtan efter Jesus, men jag tyckte att den situation jag befann mig i gjorde det omöjligt att just då bli frälst.

— Den ene evangelisten märkte väl, att jag innerst inne

KALLANDE RÖST"

ville bli frälst, men att det var något som hindrade mig. Han tänkte väl att det enda som hjälpte var bönenas makt. När han då började bedja och de som stod intill också bad skapades en sådan atmosfär, att jag inte kunde stå emot längre. Jag brast i gråt och det enda jag sa var: "Käre Gud, hjälp mig, käre Gud hjälp mig." Det var allt jag kunde säga.

— När jag gick hem på kvällen kände jag inget särskilt, och jag sa till en frälst flicka jag hade sällskap med hem: "Jag undrar hur det blir i morgon, jag känner ju ingenting." Då sa hon något som är väldigt viktigt för alla som tagit emot Jesus, och det är att *bekänna* hans namn och bekänna att man fått en ny Herre i sitt liv.

— Ja, tänkte jag, nu måste jag bekänna. Gör jag inte det och tar detta tillfälle kanske jag aldrig får något mer tillfälle. Jesus kommer snart och jag vill ju bli med. Nu eller aldrig bestämde jag mig.

— Nästa dag kände jag en väldig spänning i arbetet. Hur ska jag börja? Käre Jesus hjälp mig, och ge mig kraft att våga bekänna. Gud hör bön, tack och lov!

Jag fick ett tillfälle att bekänna hans namn, och jag kände en underbar glädje i mitt hjärta. Nästa dag visste de flesta på arbetet att jag blivit frälst. Till de kamrater jag varit tillsammans och haft gemen-

skap, kände jag liksom en mur. Vi hade inte längre samma mål och inte samma Herre. Då upplevde och kände jag verkligen att jag var frälst. Tänk, så viktigt det är att bekänna Jesus. Hade jag inte gjort det, hade jag säkert stått på samma ställe, som jag gjorde, innan jag bad om Guds hjälp. Det står ju: "Den som med sitt hjärta tror och med sin mun bekänner Jesus vara Herre, han skall bli frälst." Rom. 10: 9.

— Jag är tacksam till Gud att jag tog det tillfälle som Gud gav mig. Vi vet inte hur många tillfällen vi får i vårt liv som Gud kallar oss. Det gäller att ta vara på det tillfället vi får. Morgondagen känner vi icke.

— Det är nu fem år sedan jag fick uppleva detta, och det håller. Jesus har bevarat genom alla stormar. Han som har makt att frälsa han har också makt att bevara.

— Tack Jesus för den underbara frid som du har skänkt oss. Tack för det överflödande liv vi har i dig Herre! Tack käre Jesus att du fört oss in i ditt underbara ljus och renat oss i ditt underbara blod. Snart kommer du igen och hämtar en brud som är renad, iklädd vita kläder och obefläckad av världen.

Underbar frid, underbar frid, frid som ej världen kan ge. När han förde min själ ifrån mörker till ljus fick jag underbar, underbar frid.

ENDAST HALVA UPPLAGAN KVAR

BESTÄLL NU!

BLI
SOM
ETT BARN...

TRAKTATEN

- är rikt illustrerad tryckt i svart/orange;
- har en ruta på baksidan för eventuell mötesannonsering.

Pris: 100 för 5:—

MIDNATTSROPETS
BOKFÖRLAG AB
Box 6177, Stockholm 6
Tel. 08/34 06 35

MOSE eller FRIHETENS LAG

Del 1

Bibelstudieserie

Av EYSTEIN RAUDE

Inledning

□ Den första nytestamentliga församlingen, grundlagd i Jerusalem år 33 bestod av judar omvända till Kristus. På Jesu befallning gick de omkring och förkunnade evangelium, men bara för sina bröder efter köttet. De judekristna hade inget umgänge med hedningarna. (Apg. 10, 11.)

År 34 mötte Saulus från Tarsus i Kilikia Jesus och omvände sig. Saulus var jude i ett främmande land — son till en farisé. Som pojke blev han sänd till Jerusalem och efter femton års skolgång hos Gamaliel blev Saulus själv en farisé. Han säger att han gick längre än de flesta av sina jämnåriga i judendomen och att han var oantastlig efter lagen.

Under sina första år som kristen talade han om Jesus i synagogorna, helt i överensstämmelse med sin tro. I tio år fortsatte han med det, men då han och Barnabas på deras första missionsresa kom till Antiokia i Pisidia skedde en förändring i Paulus arbetsmetoder. De gick som vanligt in i synagogan och talade om Jesus som Messias med hänvisning till skriften (Gamla testamentet). Då judarna nu förkastade evangeliet säger Paulus: *"Det var nödvändigt att Guds ord först blev förkunnat för er. Men då ni visar det ifrån er och inte anser er själva värdiga det eviga livet, vänder vi oss nu till hedningarna."*

Det visade sig dock snart att detta steg icke skulle gå spårlöst förbi. Vid återkomsten till Jerusalem år 51, kom Paulus i konflikt med någon av fariséernas parti som hade kommit till tro. Dessa sa: *"Om ni inte låter omskära er, efter den sed som har kommit till oss från Mose, kan ni inte bli frälsta."* Apg. 15: 1, 6.

Resultatet blev — till förargelse för judekristna — att hedningarna inte skulle påläggas andra bud än att avhålla sig från otukt, avgudaoffer, blod och köttet från förkvävda djur. Apg. 15: 28—29. De tre sistnämnda sakerna av hänsyn till judarna i församlingen.

□ Då Paulus år 58 kommer till Jerusalem efter att ha avslutat sin tredje missionsresa framläggs klagomål mot honom. *"Du ser, käre broder hur många tusen judar det är, som har kommit till tro, och alla är de mycket angelägna att leva efter lagen. Nu har de hört sägas, att du lär alla judar ute bland hedningarna att avfalla från Moses, du säger att de inte behöver omskära sina barn och inte heller leva efter våra seder."* (Apg. 21: 20, 21.)

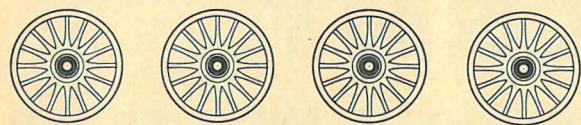
I nästan trettio år som apostel och missionär hade Paulus de som ivrade för lagen efter sig. De såg honom som en mycket farlig fiende, och de gjorde allt för att undergräva förtroendet som Paulus hade hos de flesta. De drog sig inte ens för att försöka lyncha honom. Apg. 21: 27—32.

Paulii motståndare arbetade för att Mose lag skulle få frälsande betydelse, och denna lära hade efter hand trängt in i många församlingar. Av fruktan för konsekvenserna och omtanke om de troende såg Paulus sig nödsakad att skriva Galater- och Romarbrevet.

□ Idag är situationen en annan. Det judiska elementet finns inte kvar i församlingarna, men den gamla pakten representerade av de fem Moseböckerna har icke, av den orsaken, förlorat sitt inflytande. Undersöker man de kristna kyrkosamfundet i våra dagar, så finner man tydliga spår efter judendom, både i ritualer och troslära och i förkunnelse. Också i fria evangeliska samfund framhäver man bud och föreskrifter hämtade från Mose lag och ger dem stor, nästan saliggörande betydelse. Man skulle nästan kunna tala om en kristen nyttomoral.

Lagens tid är förbi. Beviset för detta påstående finns både i Romar- och Galaterbrevet. I Romarbrevet lägger Paulus fram evangeliet för någon han aldrig varit i kontakt med. Därför är Romarbrevet mera teoretiskt än det andra. I Galaterbrevet angriper han missförhållanden i sina först grundade församlingar. Han kämpar mot judisk lagträdning.

Forts. på sid. 33.

UPP UR HJULSPÅREN

Omprovning leder till självrannsakan, som kan hjälpa oss fram till en absolut nödvändig sinnesändring. Men kommer vi stå pall för detta?

Vi är kanske rädda för att mista den "trygghet", som det vanda, det inkörda, tycks skänka?

Behöver vi frälsas från falsk tillit till "trygg" rutin och jargong?

Vårt förhållande till väckelsetraditioner är ett oerhört känsligt kapitel. Vad får det för konsekvenser att absolutifiera t.ex. 1930-talets verksamhetsmetoder och *verksamhetsform*? Och mena att denna form är tidlös och därför bör tillämpas alltför?

Bör man icke skilja på form och innehåll? Har vi en verksamhetsform som *betjänar* maximum av andligt liv? Eller är formen viktigare än innehållet?

All kristen verksamhet, även Maranatas, står i en fara: att begränsa, isolera sig och Gud inom fyra väggar. Vi kan här hamna i den instängda "möteskristendomen". Ett alltför välbekant fenomen. En kristendom som blir passiv, väntande och bidande. Man kommer nästan aldrig i konfrontation med "fienden".

Ja, jag vet att det är en hel del som påpekat dessa missförhållanden. Och jag ser också att ett visst uppvaknande sker både här och där, som inte stämmer överens med de ritningar som partisinnets representanter gjort upp. Gud går här och tvärs i förhållande till våra alltför snäva gränsdragningar.

Inom olika kristna läger finns en fond av nedfruset kapital av tro, kärlek och hängivenhet. Gud vill få hand om detta. Vill vi då vara med att aktivera varandra?

Det finns många barriärer som måste sprängas. Man kan tala om en yttre och en inre isolering.

Yttre isolering: Instängdheten inom kyrkor och lokaler. (Gud begränsad några timmar i veckan inom fyra väggar.)

Inre isolering: vår oförmåga att kommunicera med nutidsmänniskan på hennes nivå, felaktigt uppfattat främlingskap i förhållande till världen.

Här kan man tala om orsak och verkan. Själupptagen "fromhet" leder till bekväm isolering. Man

lever trygg i sin egen värld, bakom väl bepansrade fromhetsmurar.

En av orsakerna torde vara *andefattigdom*. Andeuppfyllelsen bör paras med sann gudomlig visdom.

Hur långt skall vi då gå människor till mötes? Utan att förlora substansen och mården i det urkristna evangelium som anförtrots oss? Är kanske gränserna flytande?

Balansgången kan bli nog så besvärlig. Bättre *våga* än bara *väga* för och emot. "Bättre lyss till en sträng som brast än aldrig spänna sin båge."

Har vi verkligen sett alla våra möjligheter? Har vi *utnyttjat* alla tillfällen? Trohet mot *innehållet* — fri och omprovande till *formen*?

björne erixon reflekterar

Möteskristendomens faror: Passivitet, indolens, begränsat ansvar, verklighetsflykt.

Vittnenas uppgift: Genom förkunnelse, själavård och personligt föredöme göra "de heliga skickliga" att ta personligt ansvar för att sprida evangelium där de befinner sig i vardagslivet.

Vi måste ta upp och fullfölja Pauli "trefrontsrig": Att på tre fronter verka för evangeliets framgång: Offentligen, hemma i husen och var och en enskilt. Apg. 20: 20,31. Offentligen: Väckelsemöten, insändare i dagstidningar etc. etc.

Herre jag ber dig: "Lös ut allt infruset kapital. Giv oss kraft och mod att säga *nej* till allt som hindrar och hämmar oss att tjäna dig. För att kunna säga *ja* till allt som hjälper oss att fullfölja en helhjärtad Kristus- och nästantjänst. Fräls oss från det snällt beräknande självintresset. För oss in i ett osjälviskt och andefyllt tjänande."

Jag återkommer.

INDOLENT DEMONSTRATION

Rapporter om förföljelsen av de kristna i öst har duggat tätt den senaste tiden. Dygnsfärskas bulletiner om fångslade skolkolbarn och plötsligt försvunna familjeförsörjare har upprört våra sinnen.

Tyvärr har det oftast stannat vid en medlidsam tanke eller bön. Någon protest som skulle nå bortom järnridån har inte hörts av.

Men här på försommaren beslöt några kristna och demokratiska ungdomar tillsammans med slaviska missionen att ta ett drastiskt steg för att väcka en opinion mot Sovjets övergrepp i samband med fångslandet av Aida Skripnikova.

Man skulle arrangera en protestmarsch i bästa FNL-stil med flaggor, fotografier och plakater genom Stockholms centrum.

Förberedelserna vidtogs på en idylliskt belägen hembygdsgård under korvgrillning, filmförvisning och kort-kort aftonbön.

Med tanke på tidens allvar, evigheten som väntar, är de ryska ungdomarna privilegierade som i lidandets natt lärt sig umgås förtroligt och förtröstansfullt med Herren Jesus. Det är *bättre* för dig om dina lem-

Text:
LASSE O ANDERSSON

Bild:
PER ARNE IMSEN

mar fördärvas än att hela din kropp kastas i Gehenna. Förfölrelse *måste* ju komma...

Tack vare årtionden av materiellt överflöd har det gått fettsot i svensk kristenhet. *Fotfolket är blodfattigt och starkt rörelseförhindrat!*

Dagen D mötte en völdressedrad skara upp vid Norra Bantorget. Raderna formerades, man fick flagga, plakat eller fotografi i handen, när polis eskorten anlände var allt klart för start.

Ett gäng med vietnam-flaggor på jackorna som varit med och vänt opp och ner på Sverige i åtskilliga protestmarscher efterlyste det revolutionära draget, solidariteten med offren och allvaret som borde ha präglat demonstranterna.

Demonstrationståget sätter sig i rörelse Barnhusgatan upp, skriker ut på Sveavägen. En trumma ekar ensligt mellan sommarmartomma trottoarer, sidsenlipsarna vajar ikapp med fanorna i kvällsbrisen.

Framme vid Vasagatan håller representanter från KDU och Slaviska missionen korta anföranden om förföljelserna i öststaterna och den underjordiska kyrkans materiella nöd.

Också i detta mörker

Natten bredes över jorden
över staden faller mörkret,
bak den gråa, höga muren
svartnar fängelset i kvällen.
Borta i den stora cellen
dagens larm och oro stillnat,
och på britsarna har hopen
utav arresteranter somnat.

Alla utom en har somnat.
Han har kastat av sig rocken,
som är britsens enda täcke,
böjer sina knän i mörkret.
Ivrig bön, som viskas fram,
tyst, så att den ej skall höras
genom nattens djupa tystnad.
Åh, min Gud, min Gud, jag vet
det,

att du över allt är när mig,
att du också här i mörkret
när oss med din helga hand.

Ur "Vår tids martyrer" av Nils
Jacob Tönnessen.

Dikten är utsmugglad ur ett kon-
centrationsläger i Sovjetunionen.

SPRINGPOJKENS IDÉ

Av T. L. Osborn

En grupp troende kvinnor
hade samlats till sitt sedvan-
liga bönemöte, och evangelis-
ten i församlingen — en ivrig
själavinnare — var där också.

Han hade hört några av dem
berätta om en kvinna som bod-
de i närheten och som förde
ett omoraliskt liv.

Vad gör ni för att hon skall
bli frälst? frågade han. Vi be-
der för henne var gång vi sam-
las, försäkrade mötesledaren.
Det är nog bra, men hon kom-
mer att gå förlorad medan ni
beder. Har ingen besökt henne?
Har ni inte talat med henne
om hennes själ? Har ni verk-
ligen inte gått hem till henne
och givit henne Guds Ord?

Vi har gjort Gud till vår
springpojke och glömt att han
är chef. Här håller vi på och
talar om för Gud vad han ska
göra, sådant som istället åliger
oss: besöka fattiga och be-
hövande, gå till och trösta de
svaga, hjälpa och bistå sådana
som behöver vår hjälp, upp-
muntra dem som är i fängelse,
stödja de stapplande och tala
med syndare. Vi menar att Gud
ska göra detta, medan vi beder.

Har vi inte utvecklat en be-
kväm religion åt oss? Men kan
någon säga mig, vad Jesus kan
uträtta i en stad eller samhälle
utan en kropp att verka ge-
nom? När Gud skulle uppen-
bara sig för människan, antog
han människogestalt. Han blev
kött. Kristus var Gud kommen
i köttet.

Man dödade honom, men han
kom tillbaka i den helige An-
des gestalt för att ta sin bö-
ning i våra kroppar som är äm-

nade att vara hans tempel.
Jmfr 1 Kor. 6:19.

Du och jag är nu hans kropp,
hans församling i den miljö där
vi rör oss. Och Jesus verkar
genom sin kropp idag lika fullt
som han gjorde för mer än nit-
ton hundra år sedan, då han
gick omkring här på jorden i
människlig gestalt. Men nu är
som sagt församlingen hans
kropp, och församlingen *är du
och jag*. Våra kroppar är hans
boning. Tänk, jag är försam-
lingen, jag är hans kropp! Du
är församlingen, du är hans
kropp!... "eftersom vi äro
lemmar av hans kropp." Ef.
5:30.

Han kan inte utföra sitt verk
på andra vägar än genom för-
samlingen, d. v. s. genom dig
och mig som är hans kropp.
Här är inte fråga om grupp
eller samfund. Det är du och
jag som utgör hans kropp, om
vi är verkligt frälsta.

När du en gång ska träda
fram inför Gud och avlägga
räkenskap för vad du gjort el-
ler underlåtit att göra, så kom-
mer du inte att dömas efter
vad den lokalförsamlingen du
tillhört gjort i egenskap av en
andlig kropp. Gud kommer inte
att ställa lokalförsamlingen
som kollektiv till doms, han
kommer inte att döma den efter
vad den gjort eller uraktlåtit.

Du kan därför inte säga att
din pastor kommer att svara
för dig, att du varit en trogen
medlem av församlingen och att
alla har verkat gemensamt. Det
är du som är Kristi kropp, och
du måste svara för dig själv.

Ur "Själavinnandets hemligh-
het."

I ären jordens salt men om saltet mister sin sälta...

I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas som... Matt. 5: 13—16.

Är det nu så att ljuset som du har i dig är mörker huru djupt bliver då icke mörkret. Matt. 6: 23 B.

Dessa välbekanta verser läser vi ur Jesu bergspredikan. Men om saltet mister sin sälta. Orden tonar om och om igen i mitt inre. Mister sin sälta. Vad talar det om? Jo, ett värdeöst salt. Ändock är det ett salt. Det behåller namnet. Ett namn som påminner oss om något som är absolut outhärligt. Måste finnas i varje hem. Varje bar eller restaurang. Varje bageri och konservfabrik. SALTET. Det som sätter smak

Utan sälta. Till intet annat duger det än kastas ut och trampas ner av människorna. Är vi färdiga för utkastning, nertrampning? Har det gått så långt i våra liv? Men nu då du är ljum, varken varm eller kall skall jag utspya dig ur min mun säger Jesus till församlingen i Laodicea. (Upp. 3: 16) Varken varm eller kall. Utan sälta. Nertrampas. Utspys. Har vi tid att stanna till och i Guds Ords ljus spegla oss till självannskapet. Hur har jag det. Äger jag saltan? Gud give att vi gör det.

I ären världens ljus. I dessa dagar är det modernt med dämpad belysning, ofta, ofta, träffar man på det. I hemmet och i olika festarrangemang. Belysningen skall vara dämpad. Det

frågan. Man ser det belyst från Guds Ord, men man vågar inte. Det kostar för mycket. Jag kommer nog hem ändå. När man påvisat vad Guds Ord säger, att olydnaden blir utanför, den kommer aldrig in i himlen, då blir man vred och går. Då kommer det på nytt, ta det försiktigt. Det mognar nog någon gång.

Gud give oss nåd att bli andliga stötestenar som dessa människor snubblar på gång efter annan. Att icke stå tillbaka när det gäller sanningen utan bli verkliga, levande ljus som lyser upp för alla som äro i huset. Inte ta det försiktigt när det gäller själar som håller på att gå förlorade utan gå vidare och gå framåt i Jesu namn. Att icke det ljus som är i oss må bli mörker utan förbli ljus.

JORDENS SALT VÄRLDENS LJUS

Av Karin Ljung, Örebro

och bevarar från förruttnelse. Det första och det viktigaste. I ären jordens salt. Du och jag, vi som bekänner oss som kristna. Som bär namnet. Men om saltet mister sin sälta. Värdeöst, obrukbart. Man saltar och saltar, men det förblir smaklöst. Man saltar, men förruttnelse inträder. Det går inte många dagar förrän lukten gör sig förnimbar. Saltet var värdeöst.

I ären jordens salt. Vi, du och jag. Hur har vi det idag? Har vi förlorat saltan? Bär vi namnet och ingenting mer? Inträder liklukten där vi drar fram? Världens barn ser oss. Jaså den. Vi möter det på arbetsplatsen. Är hon (han) en kristen? Det kan inte vara så allvarligt menat. Hon (han) skämtar lika friskt som oss.

skapar stämning. Och sen har du väl märkt, att dammet och smutsen syns ej lika bra i dämpad belysning som i starkt ljus. Dämpa belysningen.

Hur har inte detta även trängt in på det andliga området. Vi måste ta det lite lugnt. Inte säga sanningen öppet, linda in den i bomull. Stryka medhårs. Eljest kan vi stöta bort dem, dessa som sympatiserar med oss. O, vad vi är beroende av dessa sympatisörer. Dessa som talar väl om oss. Stöt dig inte med dem.

Det är inte modernt att tala om helvetet. Det skapar inte stämning. Tag det försiktigt. Man har mött det när man träffar på dem i våra eftermöten, dessa som stannat vid frälsningsupplevelsen. Som inte orkat vidare. Som fastnat i dop-

Låt oss gå tillbaka till kraftkällan. Till värmecentralen och uppleva förnyelse. Komma bort från oss själva och från varandra. Icke fråga efter vad den tycker, tänker eller säger utan fråga efter allenast ett, har jag himmelens välbehag över mitt liv.

Vad hjälper det oss om vi har väggarna fulla med element om ingen värme finns i dem. Vi fryser lika fullt. Men när värmen kommer till i våra liv och vi är ihopkopplade med värmekällan kan inte världens barn stå ut, utan de står upp och söker kontakt med honom som giver och giver och giver igen. Ära vare Gud. Han som på nytt vill ge dig sälta. Han som går omkring bland de sju gyllene ljusstakarna och rensar vecken. Så vi lyser omkring oss så människorna kan se våra goda gärningar och prisar vår Fader som är i himmelen. Då blir det icke en fordran av varandra, nej vi blir lika honom som vi har kontakt med och vi vill ge och ge på nytt.

"Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ." Matt. 16: 26.

Vinna eller förlora, det är några ord som vi alla känner till. De orden behärskar många människor idag. Många satsar stora pengar i lotterier och spel av olika slag, för att om möjligt vinna högsta utdelning. Ofta blir det besvikelser över utebliven vinst. Men trots detta, så fortsätter man, vecka efter vecka, år efter år och upplever besvikelsernas mångfald.

Andra människor kämpar förtvivlat för att få en aktad och åtråvärd ställning i samhället. Ja, det finns de som går så långt, att de offerar sin heder och sitt samvete, de offerar all sin tid och alla sina krafter, för att nå så högt som möjligt i anseende och maktställning. I Joh. 12: 42—43 läser vi, att många av rådsherrarna trodde på Jesus, men för fariséernas skull så ville de inte erkänna det, ty de fruktade att bli utstötta ur synagogan. De skattade högre, att bli ärade av människor, än av Gud. Det är beklagligt, när till och med bekännande Guds barn gör avkall på sin tro, för att få behålla sin position i samhället. Det finns någonting, som är mer värt att kämpa för än pengar, makt och ära. Jesus säger i Luk. 13: 24: *"Kämpen för att komma in genom den trånga dörren."* Vill du gå in i den kampen och ge dig helt för Jesus, så har du vunnit den högsta vinsten och den största lycka en människa kan nå.

Vi nås ofta av bud om människor, som drabbats av katastrofer, nöd och lidande. Vi känner medlidande och ömmar för dessa, men ändå är det inte det värsta, som kan drabba en människa. Det värsta som kan vederfaras människor, det är att förlora sin själ.

Vi läser om den rike mannen i Luk. 16: 23. *"När han nu låg i dödsriket och plågades, så lyfte han upp sina ögon och fick se Abraham långt borta och Lasarus i*

VINNA eller FÖRLORA

Kjell-Arne Sundström

hans sköte." Det måste vara fruktansvärt, att en dag vakna upp över, att alla ens tillfällen till frälsning är försummade. Då hjälper inga böner. Det må vara hur mycket nöd och vanda bakom som helst, alla tillfällen till frälsning är förbi.

Till dig min vän, som vandrar borta från Gud, vill jag rikta en fråga. Din lycka för tid och evighet hänger på det svar du kan ge. Frågan lyder: *"Är du frälst?"*

Av Kjell-Arne Sundström

Jag frågar inte om du är medlem av någon kyrka, men jag frågar, är du frälst? Ingen kan komma till himlen, eller få mottaga Guds välsignelser utan att vara frälst. I sitt eget ord visar oss Gud den enda vägen till frälsning. Vägen är enkel och du kan bli frälst idag. För att kunna bli frälst, så måste du först och främst erkänna, att du är en syndare. Det finns ingen möjlighet för dig, att bli frälst, såvida du inte erkänner, att du är en syndare. Du är dömd att dö, enligt Guds eget ord. Så förfärligt! Ja, men det är sant! Men Gud älskar dig så högt, att han utgav sin enfödde son, Jesus Kristus, som din ställföreträdare. Han bar din synd och dog i ditt ställe.

Du — som läser detta enkla vittnesbörd och kanske ännu inte har upplevt frälsning: Låt inte tidens omsorger och rikedomens bedrägliga lockelser och begärelser efter andra ting komma in i ditt hjärta och förkväva ordet, så att din själ går förlorad. Gud välsigne dig! **MARANATA!** Jesus är snart här!

Min frälsningsupplevelse

Av Ingela Eriksson, Toftbyn

Den 17 juli blev jag frälst och fick mottaga Jesus som min personlige frälsare. Från den dagen förvandlades hela mitt liv. Jag är så glad att jag får tillhöra Jesus. När jag var i synd visste jag inte vem Jesus var.

Men Jesus förmådde frälsa mig och det är jag så lycklig över. Jag blev andedöpt i Stock-

holm och där prisade jag Herren, jag fick tala i nya tungomål. Det var underbart, ära vare Jesus.

Du som läser detta kan uppleva frälsningen. Om du inte är frälst så ska du komma till Jesus i dag. Du kanske aldrig får något mer tillfälle. *I dag* är det frälsningens dag.

SOMMARENS BOKNYTT

HJÄLP I NÖDEN

av Marie Monsen

kr. 6: 50 + moms

VÅR TIDS MARTYRER

av Nils Jakob Tønnessen

kr. 6: 50 + moms

KRISTUS PÅ JUDARNAS GATA

av Richard Wurmbrand

(inb.) kr. 28: 50 + moms

EN HEMLIGHET

av Kristoffer Kristoffersson

kr. 1: 50 + moms

DET FINNS HOPP

av Frank Mangs

kr. 2: 50 + moms

Andra aktuella böcker:

JAG TROR PÅ UNDERVERK

av Kahterine Kuhlman

kr. 22: 50 + moms

DEN KRISTNES FRIGÖRELSE

av Watchman Nee

kr. 5: — + moms

I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN

av Arne Imsen

kr. 4: — + moms

TID ATT VAKNA

av Arne Imsen

kr. 4: — + moms

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

av Arne Imsen

kr. 3: — + moms

SPRID MIDNATTSROPET

Kontakta oss. Vi ger dig äldre nummer gratis att evangelisera med. Budskapet måste ut.

Vill du stödja tidningsmissionen är postgirot 57 16 20

BILDERNA från MALMÖKÖPING

kan erhållas i formaten
9×12 (2 kr.), 13×18 (4 kr.),
18×24 (6 kr.)

Orderadress:

Midnattsropets Bokförlag AB

Box 6177, 102 33 Stockholm 6

Tel. vx 08/34 06 35

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 30: —, halvår 16: —, kvartal 8: 50. Lösnummer 1: 50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.

Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

- ☐ 3 månader
☐ 6 månader
☐ 12 månader

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPETS
EXPEDITION
Box 6177
102 33 Sthlm 6

LÖSEN

Svarsförsändelse
Tillstånd nr 155
Stockholm 6

MOSE ELLER FRIHETENS LAG

Forts. fr. sid. 26.

Paulus kom till Galatien på sin första missionsresa. Galaterna var hedningar, men av App. kommer det fram att det även fanns ett betydande antal judar på de orter han besökte.

På sin andra resa besökte han församlingen och styrkte bröderna. Medan han var i Korint år 53 fick han dåliga nyheter från Galatien. Församlingen var i fara att komma in i lagträldom. Paulus inleder sitt bevis med att slå fast sitt apostoliska ämbete. Hans kallelse är icke människoverk, han har mottagit den av Jesus själv. Då Paulus framlade sitt evangelium för apostlarna i Jerusalem, behövde han icke förändra det. Han var så fast i sin överbevisning att han till och med kunde tillrättavisa den store aposteln Pethrus. (Gal. 2: 14—18.)

Efter att ha framhållit sin andliga auktoritet säger han: Jag har genom lagen *dött från lagen* för att leva för Gud. Vad det vill säga förklarar han i Gal. 2: 20. Med den kunskap han hade om GT säger han att om det fanns rättfärdighet att få genom lagen, då var Kristi död förgäves.

I det tredje kap. hänvisar han till deras erfarenheter. Det var icke laggärningar som var orsak till att de fick Anden. Det var trosförkunnelsen som satte dem i stånd att ta emot det som var lovat. Abraham blev rättfärdiggjord av tro. Guds löfte var att alla folk skulle välsignas i honom. Det betyder att de som har tro är Abrahams barn. Judarna menade att bara de som är omskurna är hans barn.

Galaterna glömde emellertid konsekvenserna av sitt steg. För den som håller sig till laggärningar är under förbannelse, såvitt han icke kan hålla vad lagen bjuder. Vidare säger skriften att rättfärdiggörelse bara erhålls genom tron. Då lagen åstadkom förbannelse och icke rättfärdiggörelse måste Kristus köpa oss fria genom att själv bli en förbannelse, för att Abrahams välsignelse — Anden — kunde komma över oss som tror på Jesus Kristus.

□ Åter vänder Paulus tillbaka till erfarenheterna. Denna gång använder han sig av det som är vanlig praxis i varje rättsammanhang. En på förhand vedertagen lag eller pakt vill ingen tillintetgöra. Icke heller vill han lägga något till den. Ser man därför efter i historien finner man att löftet Gud gav Abraham blev givet 430 år innan Mose lag existerade som begrepp. Lagen kan därför inte göra löftet om intet. Det betyder att arvet erhålls genom löfte. Därmed har icke lagen förlorat sin plats och betydelse. Den blev given för att göra synden mer levande. Men i frälsningshistorien har den bara en temporär plats. Paulus säger att löfterna blev givna Abraham och hans ätt, Kristus. Lagen är icke emot Guds löften, för den kan icke göra levande. Med Kristus kom den att som löftet gäller och det som

var utlovat erhållas genom tron på honom. Det betyder att lagen i egenskap av tuktomästare har haft sin tid. Nu blir vi rättfärdiggjorda genom tron på honom. Kristus är trons upphovsman — tron kom med honom — och fulländar.

Genom tron på Jesus Kristus blir vi Guds barn. Gud hade bara en son, men i Kristus blir var och en som tror son, och i dopet blir vi iklädda honom. I Kristus är alla ett, det är ingen skillnad varken i ställning eller kön. Då vi hör Kristus till, är vi Abrahams ätt. Det för med sig att vi också är arvingar. Paulus börjar det fjärde kapitlet med att säga att lagen en tid var människornas herre. Men de var icke bestämda till att för alltid vara trälar. Därför sände Gud sin son för att köpa trälarna fria. Han blev född under lagen, han var en jude. Han gav sitt liv som en lösepenning, och trälarna fick därmed barnarätt. Som bevis på den nya ställningen har Gud sänt sin sons ande i våra hjärtan. Denna ande ropar: Abba Fader. Så är då icke längre träl, utan son. Men är du son, då är du ock arvinge till Gud.

□ Men hedningarna hade också varit trälar. De hade trälat under avgudar. Därför kan Paulus icke förstå att galaterna vill träla under lagen. Han börjar tvivla. Kanske hade hans verk varit förgäves. Då han kom till dem tog de emot honom med glädjeovationer. Men genom att säga dem sanningen hade han blivit deras fiende. Kristus hade icke tagit gestalt i dem, de var barn och han förstod att de ännu en gång måste födas fram och att förlossningen skulle bli lika smärtsam som sist.

Men det som förfärade Paulus mest, var att galaterna icke förstod skriften. De förstod icke vad lagträldom för med sig. Som hjälpmedel använder han sig av berättelsen om Abraham. Han överför det hela till det andliga planet.

Abrahams hustru representerar var sin pakt. Hagar var träl och hon födde honom en son efter köttet, efter naturliga lagar. Sara var den fria kvinnan och hon födde honom en son efter löftet, efter andliga lagar. Hagar representerar berget Sinai, lagen. Detta förbund föder barn till träldom. Synden i oss blir levande genom lagen. Vi försöker hålla lagen, men märker att vår egen köttliga kraft icke räcker till. Därmed uppstår kampen och träldomen.

□ Sara däremot representerar det nya Jerusalem i himlen. Det nya förbundet föder barn till frihet. Vi är löfets barn av Isak, vi är icke födda av kött — vi har icke blivit rättfärdiggjorda genom laggärningar — men av Ande, genom tron på Jesus Kristus.

Ismael förföljde Isak. Köttet står emot anden. Det naturligtvis livet kämpar mot det nya livet fött i oss genom anden. Men skriften säger att vi skall driva ut trälkvinna och hennes son. Både det hon representerar och det hon föder. Vi är den fria kvinnans barn.

Forts. i kommande nummer.

Evangelii Center

781 02 BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95. Postgiro 1 25 99

ULLA-BRITT och PER-ARNE
IMSEN
CLARENCE OLSSON

MRM 60

Semestertid – Väckelsetid!?

Glöm inte att EN ANDLIG UTRUSTNING för Din semester är det viktigaste. Med våra NYA MRM-skivor erhåller Du den verkliga avkopplingen och vilan för både kropp själ och ande. — På badorterna kan Du också evangelisera med din transistorgammofon. Välj därför skivor med ett väckelsebudskap som griper. Välj skivor från EVANGELII-CENTER.

MRM 73. Evangelist Roland Lövgren, musik Kurt o. Roland. I Getsemane lund/ Horebs klippa/Hemåt/ Jesu marning.

MRM 72. Evangelist Britt Ness. Jag kan aldrig glömma platsen Golgata/O, du kära Golgata/Grip da tak sterke and/ Åter och åter jag manas av Anden.

MRM 71. Norlins "the singing family". Du hör tonen/I have found i dear friend/O vilken lycka/Livet är underbart.

MRM 70. Evangelist Kåre Mörkestöl. Härliga dag/Under över under/Markus 16:15 De samlades på salen.

MRM 69. Evangel. Henry Holmberg sjunger på sin nya skiva följande sånger: Jag vill hellre ha Jesus/Med överängelnas röst/Sjung Halleluja/Nu är jag fri.

MRM 68. Evangelist Hans Danielsson. Sargade själ/Mitt hem bortom bergen/I min ungdoms vår/En hallelujasång.

MRM 67. Aina Nilsson sjunger 4 st. andeinspirationer EGNA sånger till musik av cordo-wox, gitarr, bas och trummor. Varför skulle jag frukta/Kom i dag till Golgata/Herre kär/ Frukta ej.

MRM 66. Anita och Bosse Andersson. Under vandringen här/Det ljud en stämma/När Guds kallelse du hör/Aftonsolen.

MRM 65. Bertha Svensson. Tack o Jesus för allt Du mig givit/Ljuvligt och kärleksfullt/ Det är så tryggt att gå vid Jesu sida/Gud ske lov min själ är frälst.

MRM 64. Det var nåd, ja nåd/ Jag vandrar en gång/Blott en pilgrim/Han älskar mig. Många har väntat på att få höra Kåre Mörkestöl sjunga de underbart vackra sånger han sjöng under MALMKÖPINGSKONFERENSEN på grammofonskiva. — Nu är den här. Musik och arrangemang är av de för oss alla välkända Kurt Petersén och Roland Lövgren.

MRM 63. Roland Lövgren med Dala-teamet. Nåden räcker/ Om du lycklig vill bli/Två minnen från mitt barndomshem/ Du vila här. Sängevangelist Roland Lövgren från Ludvika som reser på fria kallelser runt hela Sverige sjunger på sin första skiva den underbara sången "Nåden räcker". Hör Bertha Svensson sjunga på

MRM 62. Hon har valt de vackra sångerna: Mannen Jesus/ Skall Du få vara med/ Jag seglar mot lyckan/Högre långt högre. En utsökt kvalitetsinspelning med musik av Hammond och saxofoner, trummor och spansk 12-strängad gitarr.

MRM 61. Bosse Andersson. Vad är målet för din vandring/ Skyrmning nu hastigt sig sänker/ Det ljusnar nu/ På den andra sidan floden.

Vi är glada att kunna erbjuda Er alla att få lyssna till 3 st. mycket aktiva ungdomar. Syskonen Ulla-Britt och Per-Arne Imsen samt Clarence Olsson.

MRM 60. Ej brister där en sträng... Duett: Ulla-Britt och Per-Arne/Sargade själ. Duett: Per-Arne och Clarence. Högt ovan sol. Solosång: Ulla-Britt. Det finnes frälsning. Duett: Per-Arne och Clarence.

MRM 59. Karl-Henric Henricsson. Till harpors spel/ Jag har valt/ Ingen är så full av nåd/ Jag är härligt frälst och fri.

MRM 58. Syskonen Barbro och Rune Gelinder. Egyptens mörker. Solosång av Rune Gelinder/ Jag är en främling på denna jorden. Duett: Barbro o. Rune/ Tänk när jag min Herre skådar. Solosång Barbro Gelinder/ O, kasta Din omsorg. Solosång Rune Gelinder.

MRM 57. Kurt Petersén och Roland Lövgren. En dag skall evighetens morgon gry/ Sjung en halleluja-sång/ Giv mig ett hjärta som synd utestänger/ Down by the riverside.

MRM 56. Gösta Feredensjö. När vi honom ser/ Jag är ovärdig/ Vem är Jesus/ Är Du ensam.

MRM 45. Bertha Svensson. NY inspelning i mars 1969. Icke heller jag fördömer dig/ Den dyrbara pärlan/ Han är liljan uti dalen/ Jesus du min vän. MRLP 105. Britt Ness. Vilken nåd stor och rik/ Djupare in i Jesus/ Vem är Jesus/ Underfulla dype fred.

CLE 1800. Kurt Petersén och Roland Lövgren, Falköping. Vi tala om himmelns land/ En värld/ Tag korset på/ Rastlös.

F-149 Eystein Raude spelar elgitarr med orkester. Musikskiva (EP). Klippa du som brast för mig/ Salig visshet/ Städe på Sion jag tänker/ I den stilla klara morgon/ Herre kär tag min hand/ Låt mig vandra nära dig/ Härliga hopp/ Ovan där.

Bertha Svensson

Roland Lövgren

Kurt Petersén
Roland Lövgren

Barbro o. Rune Gelinder

Karl-Henric Henricsson

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförsäkring eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

..... Skivor nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) 55:—

☐ Sångbladen 70—95 14:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50

☐ Sänd mig den norska skivkatalogen gratis.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

• Mötesannonser •

TÄLTMÖTEN I NORRLAND

INLANDSTÄLTET

Örnsköldsvik den 31 juli—10 augusti
vid E 4:ans norra utfart

Östersund den 14—24 augusti
(plats ej klar)

Vittnen:

Gunno Andersson, Tage Johansson, Karl-Georg Rognstad, Bertil Qvist, Siw Jakobsson m. fl.

KUSTLANDSTÄLTET

Luleå den 2—17 augusti på Hermelinskolans gård

Umeå den 26 augusti—7 september
vid Kungsgatan—Västergatan

Vittnen:

Lasse Johansson, Rune Gelinder, Ingemar Helmner, Erland Strömqvist, Britt Ness, Ulla-Beth och Britt-Marie Hansson m. fl.

Tältmöten i Hässelby, Stockholm

vid Hässelbystrand

den 2—17 augusti

väckelsemöten tisdag—lördag 19.30, söndagar 15.00 och 19.00

Medverkande: Arne Imsen, Gunnel och Bernt Martinsson tillsammans med
sångare från stockholmsförsamlingen.

BESTÄLL ANNONSPLOTS I GOD TID

Annonssmanus skall vara red tillhanda minst 14 dagar före utgivningsdagen.
(Priset är 50 kr. per 35 mm.)

MALMKÖPINGS- KONFERENSEN

*- en hela
familjens vecka -*

